

تبیین پویایی‌های حساب جاری در اقتصاد ایران و تعیین پیشرانه‌های آن

مسلم بمان‌پور،^{*} الیاس نادران^{*} و حسین توکلیان^{**}

تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۶/۲۰ | تاریخ پذیرش ۱۳۹۵/۱۲/۳

تحقیق اهداف سند چشم‌انداز و برنامه ششم توسعه اقتصادی در حوزه تجارت خارجی، مستلزم تعیین عوامل اثرگذار بر حساب جاری و تراز تجاری کشور است. میزان پس انداز و سرمایه‌گذاری ملی در سطوح بخشی با استفاده از حساب جریان وجوده نشان می‌دهد طی دوره ۱۳۹۲-۱۳۵۱، دولت با ایجاد میانگین کسری و خانوارها و مؤسسات در خدمت خانوار با ایجاد میانگین مازاد، در تحقق مازاد ۲/۷ درصدی حساب جاری به تولید ناخالص داخلی مشارکت داشته‌اند. در این مقاله به منظور تعیین پیشرانه‌های حساب جاری پس از تغییک تکانه‌ها به شوک‌های خارجی غیرقابل کنترل و شوک‌های داخلی قابل کنترل و برنامه‌ریزی توسط سیاست‌گذاران اقتصادی، از چارچوب تحلیلی DSGE منطبق با شرایط خاص اقتصاد ایران بهره گرفته شده است. پارامترهای این مدل با داده‌های فصلی ۱۳۶۹-۱۳۹۳ و به روش بیزین برآورد شده است. نتایج نشان می‌دهد شوک‌های دسته اول بیش از ۵۰ درصد تغییرات در حساب جاری را در تمامی افق‌های زمانی توضیح می‌دهند. از میان شوک‌های خارجی، شوک قیمت نفت و تورم جهانی به ترتیب بیشترین میزان از تحولات حساب جاری را توضیح می‌دهد. در مقابل از میان شوک‌های داخلی، شوک مالی بیشترین اثر را بر حساب جاری دارد که با ارزیابی اولیه از حساب جریان وجوده مبنی بر مشارکت بالای دولت در تراز تجاری سازگاری دارد. در افق زمانی پنج ساله شوک‌های خارجی در کمترین مقدار خود نیز از بیشترین میزان اثرگذاری شوک‌های داخلی در افق مشابه بالاتر است.

کلیدواژه‌ها: حساب جاری؛ حساب جریان وجوده؛ تعادل عمومی پویای تصادفی نوکیزی؛ برآورد بیزین

* دانشجوی دکتری علوم اقتصادی، دانشکده اقتصاد، دانشگاه تهران (نویسنده مسئول)؛

Email: m.bemanpoor@ut.ac.ir

Email: enaderan@ut.ac.ir

Email: hossein.tavakoliyan@atu.ac.ir

* دانشیار دانشکده اقتصاد، دانشگاه تهران؛

** استادیار دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی؛

مقدمه

گفته می شود در اقتصاد ایران، نرخ ارز در قالب یک سیستم ارزی شناور مدیریت شده تعیین می شود، به این معنا که این سازوکار بازار ارز است که نرخ ارز را تعیین می کند و بانک مرکزی هم تا حدی آن را مدیریت کرده و از بی ثباتی های آن جلوگیری می کند. اما آمار و ارقام نرخ ارز طی سال های گذشته حاکی از تبعیت یک الگوی ثابتی است. به عبارت دیگر نرخ ارز توسط بانک مرکزی تعیین و هدفگذاری می شود. منطق هدفگذاری و مدیریت نرخ ارز کاهش نوسانات در حساب جاری کشور است. بانک مرکزی نیز در سیاستگذاری های پولی خود علاوه بر تورم و تولید، موضوع نرخ ارز و ثبات در حساب جاری را در نظر می گیرد. حساب جاری عبارت است از مجموع خالص تراز تجاری (صادرات منهای واردات کالا و خدمات) و خالص درآمد عوامل از خارج کشور. در تعریفی دیگر اختلاف بین پس انداز ملی و سرمایه گذاری ملی برابر با حساب جاری است.

به رغم این رویکرد ثابتی، اگرچه حساب جاری در اقتصاد ایران با در نظر گرفتن صادرات نفت عموماً مثبت بوده، اما با حذف صادرات نفت، این حساب عمدها منفی بوده است. داده های تلفیقی صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی و بانک جهانی و دیگر منابع داده ای که در پایگاه داده ای اجلاس توسعه و تجارت سازمان ملل متحد^۱ از سال ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۳ با در نظر گرفتن صادرات نفت در بهترین حالت حساب جاری اقتصاد ایران در سال ۲۰۰۰ (هم زمان با رشد بیش از ۵۵ درصدی قیمت نفت) تنها ۱۲ درصد تولید ناخالص داخلی بوده است. این در حالی است که در همین دوره بیشترین رقم این متغیر در کشورهایی همچون قطر، کویت، عربستان، سنگاپور، امارات متحده عربی و نروژ به ترتیب بیش از ۱۰۶، ۵۴، ۲۷، ۲۶، ۲۳ و ۱۶ درصد تولید ناخالص ملی شان بوده است. در همین دوره بیشترین مقدار این متغیر برای مجموعه کشورهای عمدۀ صادر کننده نفت و گاز حدود ۱۷ درصد بوده است.

در همین دوره روند سهم صادرات و واردات ایران در کل صادرات و واردات اقتصادهای در حال توسعه و نیز اقتصادهای با درآمد متوسط طی دوره مذکور نزولی بوده است. این در حالی است که سهم تجارت این گروه کشورها در جهان در دوره مشابه به نحو بی سابقه ای

افزایش داشته است به نحوی که سهم صادرات و واردات کشورهای در حال توسعه طی این دوره به ترتیب از کمتر از ۲۹ و ۲۶ درصد به بیش از ۴۲ و ۴۱ درصد و در کشورهای با درآمد متوسط از کمتر از ۷ درصد به بیش از ۱۵ درصد رسیده است.

در نظر گرفتن نقش سیاست‌های پولی و مالی و تکانهای مختلف داخلی و خارجی و ارتباط آنها با حساب جاری برای تحلیل یک اقتصاد باز در یک مدل تعادل عمومی پویا با بازارهای دارایی ناقص، رقابت ناقص و چسبندگی‌های قیمت اسمی می‌تواند سیاستگذاران را در اتخاذ سیاست‌های دقیق راهنمایی باشد که برخلاف روند پیشین تجارت خارجی کشور، منجر به رشد سهم کشور در تجارت جهانی شود. به عبارت دیگر در نظر گرفتن ارتباطات متقابل پویایی‌های حساب جاری بر متغیرهای اساسی اقتصاد و تحلیل دلالت‌هایی که این نوع نگاه می‌تواند در سیاستگذاری داشته باشد نکته مغفول مطالعات انجام گرفته در حوزه تجارت بین‌الملل در اقتصاد ایران بوده است.

هدف این مطالعه تحلیل پویایی‌های حساب جاری در یک مدل تئوریک است. در این راستا از مدل تعادل عمومی پویای تصادفی نوکیزی در یک اقتصاد کوچک باز بهره گرفته شده که مبانی اقتصاد خردی بنگاه‌ها در آن این امکان را فراهم می‌سازد تا بسیاری از عناصر مرتبط با موضوع پژوهش را در مدل وارد سازد. مدل طراحی شده با داده‌های اقتصاد ایران کالیبره شده و اثرات بسیاری از شوک‌های ساختاری بر کل اقتصاد و حساب جاری به‌طور خاص را مورد بررسی قرار می‌دهد.

۱. پیشینه پژوهش

اغلب مطالعات در حوزه پویایی‌های حساب جاری از رویکرد خودرگرسیون برداری ساختاری برای تحلیل حساب جاری بهره گرفته‌اند. مهم‌ترین مشکل این دسته مطالعات اتکای آنها بر مفروضاتی است که با استفاده از آنها از تحلیل‌های انجام گرفته با مدل تقلیل یافته به تفاسیر ساختاری می‌رسند. به عنوان مثال اغلب این مطالعات به‌منظور شناسایی شوک‌هایی که بر حساب جاری اثرگذار است از محدودیت بلندمدت بلنچارد - کووا یا تجزیه چولسکی بهره گرفته‌اند. این روش‌ها هیچ گونه انطباقی با مبانی اقتصاد خردی یک

بنگاه ندارد. به علاوه بخش عمدت‌ای از این مطالعات به بررسی اثر یک تکانه و نه مجموعه‌ای از تکانه‌ها، بر حساب جاری پرداخته‌اند که در بررسی مطالعات انجام شده نتایج مربوط به این پژوهش‌ها آورده نشده است. اما مطالعاتی که اثرات مجموعه‌ای از تکانه‌ها در خصوص نوسانات حساب جاری یا تراز بازرگانی را تحت مدل‌های خود رگرسیون برداری یا پانل عنوان کرده‌اند به قرار زیر است.

سامارو و کرایکویل (۱۹۹۹) در مقاله‌ای به تعیین عوامل مؤثر بر تراز حساب جاری کشورهای متکی بر درآمدهای نفتی طی دوره زمانی ۱۹۶۷-۱۹۹۲ با استفاده از مدلی با متغیرهای حساب جاری، رابطه مبادله، درآمدهای خارجی، مازاد بودجه و نرخ بهره جهانی پرداختند. نتایج نشان می‌دهد اولاً درآمدهای خارجی و مازاد بودجه دولتی (به تولید ناخالص داخلی) تأثیر مثبتی بر حساب جاری داشته‌اند. ثانیاً شاخص نرخ ارز حقیقی، نرخ بهره ایالات متحده آمریکا و خالص جریان سرمایه‌های بلندمدت براساس تئوری یک رابطه معکوس (رابطه منفی) با حساب جاری دارند، در ضمن رابطه بین نرخ مبادله و حساب جاری نیز مهم است.

آرسیتونیک (۲۰۰۷) نیز رابطه تجربی کوتاه‌مدت و میان‌مدت بین تراز حساب جاری و مجموعه وسیعی از متغیرهای اقتصادی که در ادبیات تجربی و نظری وجود دارند را در کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) بررسی کرده است. برای این هدف، وی از روش پانل پویا در دوره ۱۹۷۱-۲۰۰۵ استفاده کرده است. در مدل مورد بررسی، متغیر وابسته تراز حساب جاری و بردار متغیرهای مستقل، شامل رشد تولید ناخالص داخلی واقعی، سرمایه‌گذاری داخلی، تعمیق مالی، مخارج مصرفی دولت، درجه باز بودن تجاری، قیمت نفت، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، رشد تولید ناخالص داخلی کشورهای عضو OECD و نرخ بهره خارجی می‌شود. بعد از تخمین مدل به روش اثرات تصادفی، ضریب قیمت نفت مثبت به دست می‌آید که نشان می‌دهد رابطه مثبت آماری معناداری بین قیمت نفت و تراز حساب جاری وجود دارد.

در ایران نیز رهبری علاف، ۱۳۷۷ در تحقیقی به بررسی اهمیت تأثیر برخی متغیرها بر تراز بازرگانی ایران در دوره زمانی ۱۳۷۰-۱۳۳۸ می‌پردازد. در این مطالعه، متغیر وابسته

تراز تجاری است و متغیرهای مستقل این مدل به ترتیب صادرات کل، سهم درآمدهای نفتی از تولید ناخالص ملی، نرخ ارز و شاخص قیمت‌های داخلی هستند. از طرفی سه متغیر کیفی پیروزی انقلاب اسلامی، برنامه اول توسعه و جنگ تحملی هم در مدل مورد توجه واقع شده است. در برآورده مدل مذکور پس از رفع مشکلات خودهمبستگی و پایداری مدل با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی، این نتایج حاصل شده است. تأثیر درآمدهای نفتی بر تراز بازار گانی کشور در سال‌های پس از انقلاب اسلامی بیش از سه برابر سال‌های قبل از آن بوده است. همچنین، اثر درآمدهای نفتی یا تغییرات آن بر تراز بازار گانی کشور در دوران برنامه اول توسعه بیش از سایر دوره‌ها بوده است. تأثیر درآمدهای نفتی در تغییرات تراز بازار گانی کشور برای دوره جنگ تحملی حدود پنج برابر زمان صلح بوده است. درآمدهای نفتی به‌طور مسلط بر تراز بازار گانی تأثیر مثبت داشته است و هرگاه نوساناتی در اقتصاد کشور اتفاق بیفتد، این اثر محسوس‌تر شود.

بروند و آزادمهر (۱۳۸۴) به بررسی عوامل مؤثر بر کسری حساب جاری ایران طی دوره ۱۳۸۰-۱۳۳۸ پرداختند. متغیرهای مورد بررسی در این مطالعه تراز حساب جاری (خالص صادرات)، کسری بودجه دولت، درآمدهای نفتی و نرخ ارز بازار آزاد هستند. با برآورد الگوی تصحیح خطای برداری و نیز محاسبه ضرایب بردار همجمعی مشخص شده است که رابطه بلندمدت معکوس بین درآمدهای نفتی و کسری تراز حساب جاری و نیز نرخ ارز و کسری حساب جاری برقرار است. آنها به نتایج زیر دست یافته‌ند:

- کسری بودجه دولت ارتباط مستقیم و معناداری با کسری حساب جاری دارد و پدیده کسری توأم^۱ وجود دارد.

- ضرایب درآمدهای نفتی یا خالص عایدی حاصل از صادرات نفت با علامت منفی و معنادار، نشان می‌دهد که افزایش عایدی حاصل از صادرات این محصول موجب کاهش کسری حساب جاری شده است.

اکبری‌فرد و کوشش (۱۳۸۸) اثر تکانه‌های درآمدی بر تراز تجاری در اقتصاد ایران

1. Twin Deficit

در این پدیده یک رابطه مثبت بین کسری بودجه و کسری حساب جاری وجود دارد، درواقع کسری بودجه سبب افزایش کسری حساب جاری می‌شود.

طی دوره ۱۳۸۶-۱۳۶۹ را بررسی کردند. در این تحقیق از روش بلانچارد کوا، تکانه‌های درآمدی به دو جزء تکانه‌های دائمی و موقت تجزیه شده است. براساس برخی نتایج این تحقیق، تکانه‌های موقتی درآمدی، مهم‌ترین منبع تغییرات در تراز تجاری ایران بوده است. اما به‌طور خاص درباره بررسی اثر تکانه‌های متعدد بر حساب جاری در قالب مدل تعادل عمومی پویای تصادفی، مونرو و ستی^۱ (۲۰۰۷) با استفاده از یک مدل چهار تکانه‌ای که از مدل قبلی تک تکانه‌ای خود در سال ۲۰۰۶ پیچیده‌تر بود، پویایی‌های حساب جاری را در اقتصاد نیوزیلند مورد بررسی قرار دادند. نتایج این پژوهش نشان می‌داد شوک‌های خارجی بیش از نیمی از واریانس حساب جاری را توضیح می‌دهند. توسعه این مدل با افزودن سیاست پولی و قیمت منابع طبیعی توسط مدینا، مونرو و سوتو^۲ (۲۰۰۸) در پژوهشی با عنوان «بررسی عوامل پیشان حساب جاری در دو اقتصاد نیوزیلند و شیلی» انجام گرفت. صادرات مبتنی بر منابع طبیعی، اصلاحات و آزادسازی‌های تجاری ورود و خروج سرمایه و استقلال بانک‌های مرکزی از جمله مهم‌ترین نقاط اشتراک این اقتصادهاست. نتایج این پژوهش نشان می‌داد شرایط بازارهای مالی خارجی، شوک خاص سرمایه‌گذاری و تقاضای خارجی حجم عمدahای از واریانس حساب جاری را در هر دو کشور تبیین می‌کند و سیاست‌های پولی و مالی، اثر به نسبت اندکی بر حساب جاری این کشورها دارند.

فرررو، گرتلر و اسونسن^۳ (۲۰۰۸) نیز در یک مدل DSGE ساده دو کشوری اثر سیاست پولی بر حساب جاری را مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاکی از حساسیت نسبی متغیرهای داخلی (همچون تورم و تولید) به رژیم‌های مختلف پولی بود درحالی که متغیرهای بین‌المللی (همچون حساب جاری و نرخ ارز واقعی) حساسیت چندانی ندارند.

در مطالعات تعادل عمومی پویای تصادفی داخلی نیز عمدah تمرکزها بر مدل‌سازی بخش نفت و نحوه ورود درآمدهای نفتی به اقتصاد ایران بوده است. اما مطالعات دیگری در حوزه بازار کار، سیاست‌های مالی دولت و انتخاب سیاست‌های پولی بهینه و دیگر حوزه‌ها نیز انجام شده است. تمرکز دقیق بر پویایی‌های حساب جاری به عنوان یکی از

1. Munro and Sethi

2. Medina, Munro and Soto

3. Ferrero, Gertler and Svensson

کanal های انتشار شوک های اقتصادي نکته مغفول مطالعات داخلی تحت مدل های DSGE است. برخی از اين مطالعات در جدول ۱ خلاصه شده اند.

جدول ۱. مطالعات داخلی انجام شده در حوزه تعادل عمومی پويابي تصادفي

نويسنده گان	سال انتشار	موضوع	خلاصه نتایج
متولسي و همكاران	۱۳۸۹	تأكيد بر ويژگي وابستگي اقتصاد ايران به صادرات نفت	توليد غيرنفتی در برابر شوک های بهره وری، در آمدهای نفتی، نرخ رشد حجم پول و مخارج دولت افزایش می یابد. اما پس از گذشت چند دوره، اثر برون رانی مخارج دولتی سبب کاهش تولید غیرنفتی می شود. همچنین تورم در برابر تمام شوک ها به غیراز شوک بهره وری افزایش یافته و از مقدار باثبات خود، دور می شود.
توکليان	۱۳۹۱	انتخاب سازگارترین منحنی فيليپس كينزی جديد برای ايران	منحنی فيليپس كينزی جديدي که در آن تورم انتظاري و همچنین تورم دوره قبل وارد می شود بهتر می تواند اقتصاد ايران را توضیح دهد. همچنین در تشکیل تورم هر دوره به نظر می رسد که وزن ييشرت به تورم دوره گذشته داده می شود تا تورم انتظاري دوره آتی.
اسفنا ياري، دهمده و کاوند	۱۳۹۳	بررسی بازار کار در اقتصاد ايران	بخش غيررسمی بازار کار در ادوار مختلف کسب و کار همانند یک ضربه گیر عمل کرده و حرکت مخالف چرخه ای دارد. همچنین با توجه به وجود چسبندگی دستمزد در الگو، پول در کوتاه مدت خشی نبود و بر متغيرهای حقیقی اقتصاد تأثیر دارد.
گودرزی فراهاني، مشتری دوست و ورمزياري	۱۳۹۱	بررسی تجربی هزینه رفاهی تورم	- ميزان هزینه رفاهی تورمی برای يك نرخ تورم ۱۰ درصدی، به ميزان ۵/۵ برآورد شده که برای مدل با شاخص بندی کامل، ميزان اين هزینه رفاهی ۳/۷ درصد است. - تغيير در سطح پايدار تورم بر سطح رفاه جامعه اثر گذار است.

نويسندهان	سال انتشار	موضوع	خلاصه نتایج
بوستانی	۱۳۹۱	انتخاب سیاست پولی بهینه	- از میان قواعد پولی، قاعده هدفگذاری تورم داخلی با اطلاعات کامل نتایج سیاست پولی بهینه را به دست می دهد. - سیاست نرخ ارز ثابت بدترین عملکرد و قاعده پولی هدفگذاری تورم بهترین عملکرد را در میان قواعد پولی دارد.
دلیری	۱۳۹۲	بررسی نقش اندازه سرکوب مالی در بخش وام در میزان اثرگذاری سیاست پولی بر متغیرهای حقیقی و اسمی اقتصاد	اجرای سیاست های سرکوب مالی در نرخ های بهره وام می تواند تاثیرگذاری، تورم را در مقابل شوک های پولی کنترل کند و در کوتاه مدت سبب بهبود اثرات حقیقی پول بر تولید و مصرف کنند گان وام در اقتصاد شود. حال آنکه افزایش سیاست های سرکوب مالی سبب تشدید اثرات منفی رشد نقدینگی بر مصرف سپرده گذاران دارد.
ابونوری و همکاران	۱۳۹۲	بررسی اثر شوک قیمت انرژی بر روند رشد بلندمدت متغیرهای کلان اقتصادی	نتایج نشان دهنده انحراف متغیرهای تولید، عرضه نیروی کار و تورم از روند رشد بلندمدت خود می باشد. همچنین نتیجه گرفته است، درنتیجه تکانه قیمت انرژی هرچه ضریب خشی سازی درآمد انرژی در قید بودجه بیشتر شود، درصد انحراف مخارج دولتی و تولید ناخالص داخلی از حالت یکنواخت کمتر می شود.
تقوی و صفرزاده	۱۳۸۸	دستیابی به نرخ بهینه رشد پول	قاعده پولی فریدمن در اقتصاد ایران صادق نبوده و نرخ بهینه تورم و رشد نقدینگی در این اقتصاد به طور فعلی به ترتیب ۲ و ۳/۰۰ درصد است.
فخرحسینی، شاه مرادی و احسانی	۱۳۹۱	بررسی اثر تکانه های مخالف بر متغیرهای کلان اقتصادی (تولید و تورم)	توابع عکس العمل آنی متغیر تورم در برابر همه تکانه ها جز تکانه تکنولوژی افزایش یافته و تولید غیرنفتی نیز در برابر تکانه های تکنولوژی، قیمت نفت، مخارج دولت و عرضه پول افزایش می یابد.
بهرامی و اصلانی	۱۳۹۰	بررسی نحوه تأثیر پذیری سرمایه گذاری بخش خصوصی در ساختمان های	با وجود بروز نوسان های شدید کوتاه مدت در رفتار سرمایه گذاری بخش خصوصی در ساختمان های مسکونی مناطق شهری ایران به علت

تبیین پویایی‌های حساب جاری در اقتصاد ایران و تعیین پیشانه‌های آن

۳۷۱

نویسنده‌گان	سال انتشار	موضوع	خلاصه نتایج
		مسکونی مناطق شهری از نوسان‌های درامدهای نفتی	بروز شوک‌های نفتی، شوک به وجود آمده ماندگار نبوده و به سرعت از بین می‌رود.
کمیجانی و توکلیان	۱۳۹۱	بررسی نحوه سیاستگذاری پولی در فضای سلطه شدید مالی و هدفگذاری ضمنی تورم	سیاستگذاران پولی در بیشتر دوره‌ها، هدفگذاری صورت گرفته در برنامه‌های توسعه را رعایت نکرده‌اند.
مشیری، باقری پرمه ر و موسوی‌نیک	۱۳۹۰	بررسی میزان پولی کردن بدھی‌های دولتی به عنوان شاخصی برای حاکمیت سیاست مالی	میزان تسلط سیاست‌های مالی در اقتصاد ایران ۷۷ درصد است که نشان از استقلال پایین بانک مرکزی دارد.
انواری، زراثزاد و فخرابی	۱۳۹۰	بررسی قاعده کنترل همزمان تورم و شکاف تولید با انتخاب یک نرخ بهره حداقل سازگار با اهداف اقتصاد اسلامی	پیش‌نیاز کنترل نرخ بهره در حداقل ممکن، کاهش نرخ تورم به سطح ۳ درصد در مدت ۶ سال است.
فخر حسینی	۱۳۹۰	تحلیل تأثیر نوسانات در آمدهای نفتی و نقدینگی بر متغیرهای کلان	افزایش درآمدهای نفتی از کانال رشد پول انحراف بیشتری (۱۵٪ درصد) در تورم از حالت باثبات به وجود می‌آورد نسبت به وقتی که این افزایش درآمدهای نفتی، از طریق فروش ارز به بانک مرکزی، تأمین مالی نشود (افزایش تورم کمتر از ۰/۱ درصد انحراف از حالت باثبات)
بهرامی و قریشی	۱۳۹۰	انتخاب یکی از دو هدف کنترل نرخ تورم یا کنترل نرخ ارز برای هدایت سیاست پولی	در صورت بروز شوک در آمد نفتی، سناریویی هدفگذاری تورم نوسان کمتری در متغیرهای مصرف، تولید غیرنفتی، اشتغال، نرخ تورم و حجم پول ایجاد می‌کند. در صورت بروز شوک تکنولوژی، نوسانات متغیرهای مصرف، اشتغال و حجم پول میان دو سناریو تفاوت چندانی ندارد، اما سناریویی هدفگذاری تورم نوسان کمتری در تولید غیرنفتی و تورم ایجاد می‌کند.

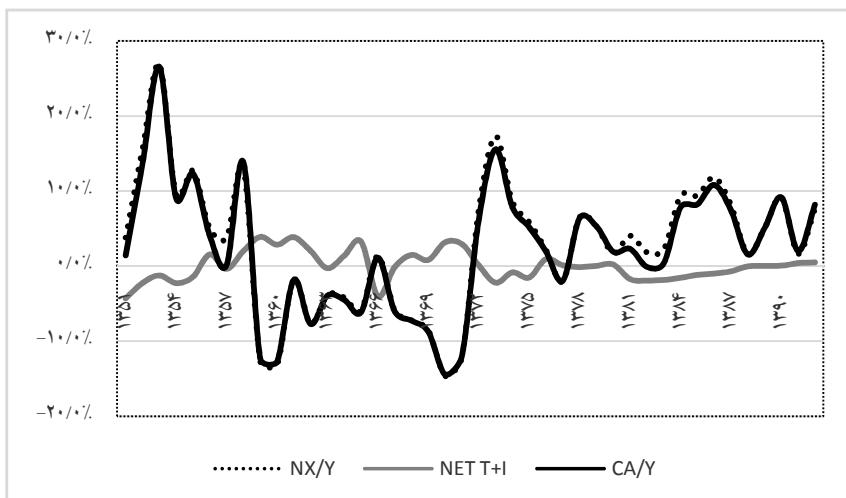
پژوهش حاضر در دو بخش سازماندهی شده است؛ در بخش اول پس از بررسی حساب جاری از منظر پس انداز و سرمایه‌گذاری ناخالص ملی با تحلیل حساب جریان وجوده در اقتصاد ایران میزان مشارکت هریک از بخش‌های اقتصادی را در مازاد یا کسری تراز تجاری اقتصاد ایران مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در بخش دوم با طراحی یک مدل تعادل عمومی پویای نوکیتزری منطبق بر مطالعه مدینا و سوتو (۲۰۰۸) با اصلاحاتی که خصوصیات خاص اقتصاد ایران را پوشش می‌دهد (مراجعه شود به بخش چارچوب مدل)، و پس از تجزیه واریانس تکانه‌ها، میزان اثر گذاری هر یک از تکانه‌ها را بر پویایی‌های حساب جاری مورد ارزیابی قرار داده‌ایم.

۲. حساب جاری (کل اقتصاد)

حساب جاری مهم‌ترین بخش تراز تجاری کشورها را تشکیل می‌دهد. به‌منظور مقایسه اعداد و ارقام سالیانه معمولاً از شاخص نسبت متغیرها به تولید ناخالص داخلی استفاده می‌شود. با نگاهی به روند حساب جاری طی سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۵۱ در نمودار ۱ می‌توان دریافت که حساب جاری کشور طی این دوره فراز و نشیب‌های متعددی را تجربه کرده است. نمودار ۲ نیز ارتباط نزدیک درآمدهای نفتی با روند حساب جاری را نشان می‌دهد. از سال ۱۳۵۱ تا ۱۳۵۳ روند حساب جاری به‌دلیل افزایش قیمت نفت ناشی از شروع جنگ اعراب و اسرائیل (یوم کیپور) و سرازیر شدن درآمدهای نفتی، تراز حساب جاری به سطح تاریخی ۲۶/۶ درصد از تولید ناخالص داخلی رسید و پس از آن روندی نزولی به خود گرفت. البته در سال ۱۳۵۸ و افزایش قیمت نفت پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز این نسبت تا سطح ۱۳/۸ درصد افزایش یافت. اما مجدداً هم‌زمان با شروع جنگ تحملی روند نزولی حساب جاری تا سال ۱۳۷۰ از سر گرفته شد و تا سطوح منفی نیز ادامه یافت. پس از آن هم‌زمان با شروع سیاست‌های تعديل و سازندگی پس از جنگ برای سه سال تا سال ۱۳۷۳ این نسبت افزایشی بوده و به سطح ۱۵/۶ درصد رسیده است. پس از آن با شروع بحران‌های ارزی و تورم‌های بالا تا سال ۱۳۷۷ این نسبت روندی نزولی به خود گرفته و تا سطوح ۱/۹- درصدی تنزل کرد. البته افت شدید تقاضای نفت به‌واسطه وقوع بحران مالی

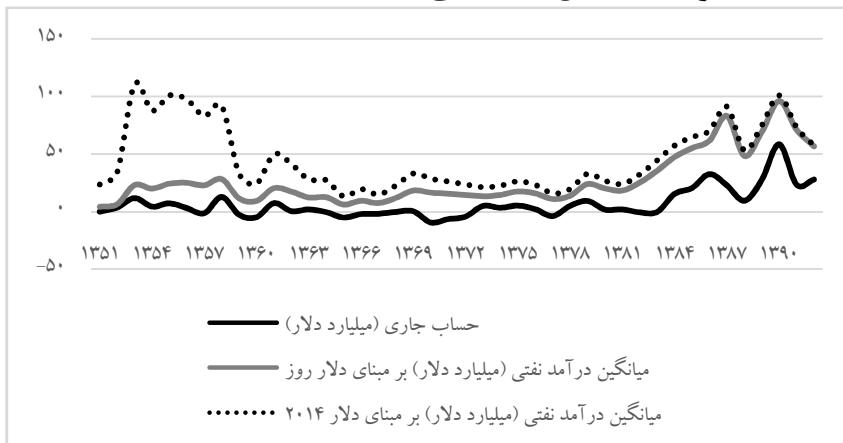
کشورهای جنوب شرق آسیا در این دوره (۱۹۹۷ میلادی معادل با ۱۳۷۶ شمسی) علاوه بر بحران ارزی و تورم داخلی، عاملی اثرگذار بر تراز حساب جاری کشور بوده است. پس از آن اگرچه این نسبت با فراز و فرودهایی همراه بوده است، اما در مجموع مثبت و با شبی ملایمی صعودی بوده و به استثنای سال ۱۳۸۶ یعنی دقیقاً یک سال قبل از وقوع بحران مالی ۲۰۰۸ که قیمت نفت به بالاترین بهای خود طی چند دهه قبل از آن رسیده بود، در همه این سال‌ها این نسبت کمتر از ۱۰ درصد بوده است.

نمودار ۱. خالص صادرات کالاهای و خدمات، خالص درآمد عوامل تولید از خارج و حساب جاری (GDP از درصد از)

در طول این دوره بیشترین نسبت حساب جاری به تولید ناخالص داخلی مربوط به سال ۱۳۵۳ و سپس ۱۳۷۳ به ترتیب به میزان ۲۶/۶ و ۱۵/۶ درصد بوده است و کمترین آن ۱۴/۴-درصد مربوط به سال ۱۳۷۰ بوده است. در دوره مورد بررسی خالص درآمد عوامل تولید از خارج در بیشترین مقدار خود به ۳/۹ درصد از تولید ناخالص داخلی مربوط به سال‌های ۱۳۵۹ و ۱۳۶۱ رسیده است. به طوری که از سال ۱۳۷۳ تاکنون میزان آن همواره کمتر از ۱ درصد از تولید ناخالص داخلی بوده است.

نمودار ۲. میانگین درآمد نفتی و حساب جاری (میلیارد دلار)

۱-۲. حساب جاری از منظر پس‌انداز و سرمایه‌گذاری ناخالص ملی

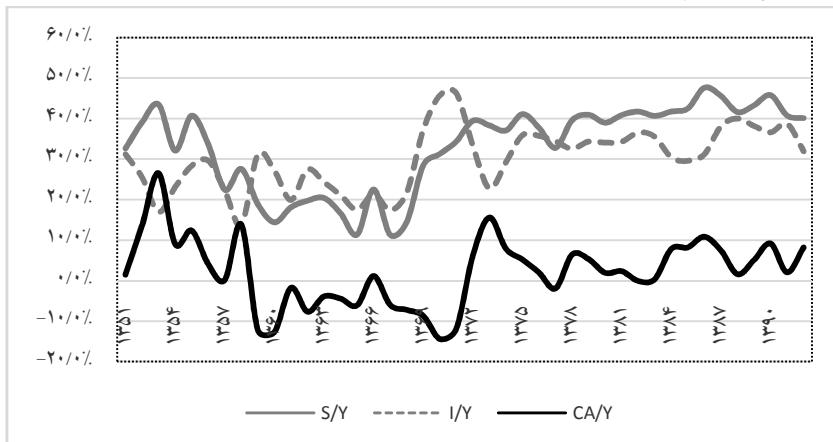
از دیدگاه کیزی ارتباط حساب جاری با پس‌انداز و سرمایه‌گذاری ملی و نیز کسری مالی دولت از رابطه اساسی تولید ناخالص داخلی در یک اقتصاد باز قابل استخراج است. با برابرسازی دو تفسیر از درآمد و تولید ناخالص داخلی براساس روابط $Y=C+I+G+X-M$ و $Y=C+S+T$ خواهیم داشت:

$$(X-M) = (S-I) + (T-G)$$

X ، I ، G و $(X-M)$ به ترتیب هزینه‌های مصرف خصوصی، هزینه‌های سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، هزینه‌های دولت و خالص صادرات می‌باشند. رابطه اخیر نشان می‌دهد خالص صادرات برابر با مجموع پس‌انداز خصوصی و دولتی است. به عبارتی در اقتصاد باز، کسری بودجه موجب کاهش در پس‌انداز کل نسبت به تقاضای سرمایه‌گذاری و افزایش نرخ بهره حقیقی می‌شود. افزایش نرخ بهره حقیقی با تشویق ورود سرمایه خارجی باعث افزایش نرخ ارز حقیقی (تقویت پول داخلی) خواهد شد. به این ترتیب واردات افزایش و صادرات کاهش یافته و کسری تراز خارجی افزایش می‌یابد.

در نمودار ۳ روند نسبت پس‌انداز (شامل پس‌اندازهای خصوصی و دولتی)، سرمایه‌گذاری ملی (خصوصی و دولتی) و حساب جاری به تولید ناخالص داخلی نشان داده شده است.

نمودار ۳. پس انداز، سرمایه‌گذاری ملی و حساب جاري (درصد از GDP)

همان طور که در اين نمودار نشان داده شده است طی دوره ۱۳۹۲ تا ۱۳۵۱ پس انداز ناخالص داخلی در کمترین حالت خود در سال ۱۳۶۷، $11/3$ درصد و در بيشترین حالت در سال ۱۳۸۶ به $47/6$ درصد از توليد ناخالص داخلی رسیده است. در حالی که حداقل و حدакثر نسبت سرمایه‌گذاری ملی به تولید ناخالص داخلی در اين دوره برابر با $13/7$ و $46/3$ درصد به ترتیب مربوط به سال‌های ۱۳۵۸ و ۱۳۷۱ بوده است. براساس داده‌های فوق در دو سال ۱۳۵۹ و ۱۳۷۲ روند سرمایه‌گذاری و پس انداز نسبت به هم تغیير کرده است. به نحوی که در اين سال‌ها نقطه عطفی در تراز حساب جاري ایجاد شده است.

در سال ۱۳۵۹ روند نسبت پس انداز به GDP از مقدار آن برای سرمایه‌گذاری ملی کمتر شده است و اين روند کم و بيش تا سال ۱۳۷۱ ادامه یافته است. اما در سال ۱۳۷۲ مجدداً نسبت پس انداز به بالاي نسبت سرمایه‌گذاری بازگشته است.

افزایش هزینه‌های مصرف بخش خصوصی از سال ۱۳۵۵ که تنها $36/6$ درصد تولید ناخالص داخلی بود به $72/4$ درصد در سال ۱۳۶۷ و سپس کاهش آن به $43/5$ درصد در سال ۱۳۷۲ باعث تغیير روند پس انداز ناخالص ملی شده است. از طرف ديگر افزایش نسبت در موجودی انبار به GDP در سال ۱۳۵۹ و سپس کاهش آن در سال ۱۳۷۲ عامل مهم در تغیير روند نسبت سرمایه‌گذاری به توليد ناخالص داخلی طی اين سال‌ها بوده است.

۲-۲. تحلیل تراز حساب جاری در سطوح بخشی

تحلیل فوق در مورد پس انداز و سرمایه‌گذاری کل را می‌توان به همین مفهوم در مورد هر یک از بخش‌های اقتصادی نیز مطرح کرد.

داده‌های مربوط به تعاملات مالی بین بخشی در حسابی تحت عنوان «حساب جریان وجوده» آورده می‌شود. حساب جریان وجوده چارچوبی آماری است که انواع مبادلات انجام شده با استفاده از ابزارهای مالی را اعم از مبادلاتی که به نحوی قرینه مبادلات کالایی بخش واقعی محسوب می‌شوند یا مبادلاتی که صرفاً جنبه مبادله ابزارهای مالی داشته و نتیجه یک مبادله غیر مالی نمی‌باشد را بین بخش‌های نهادی و یا اقتصاد ملی با دنیای خارج به تفصیلی ترین شکل ممکن منعکس می‌کند. در حساب جریان وجوده ایران، اقتصاد به چهار بخش نهادی اصلی تقسیم شده که هریک از این سه بخش نخست شامل دو تا سه زیربخش می‌باشد که در جدول ۲ آورده شده است.

در صورتی که سطح تحلیل خود را راجع به نسبت پس انداز و سرمایه‌گذاری به سطوح بخشی (دولت، بخش‌های مالی، خانوارها و مؤسسات در خدمت خانوار) ارتقا دهیم، ابتدا لازم است مفهومی همچون تراز حساب جاری را برای هریک از این بخش‌ها تعریف کیم. در جدول جریان وجوده اقتصاد ایران، مفهوم خالص وام‌دهی/ وام‌گیری یا خالص سرمایه‌گذاری مالی را می‌توان به صورت زیر تعریف کرد.

خالص وام‌دهی/ وام‌گیری، قلم ترازکننده حساب سرمایه از حساب جریان وجوده است. این قلم برای اقتصاد ملی نشان‌دهنده میزان کسری یا مازادی است که توسط واحدهای نهادی غیر مقیم تأمین مالی یا به آنها وام داده شده است. رقم مثبت نشان‌گر مازاد و رقم منفی می‌بین کسری یا مازاد است. با تفاضل جمع کل مصارف و منابع حاصل از به کار گیری ابزارهای مالی موجود در جدول، خالص سرمایه‌گذاری مالی (خالص وام‌دهی/ وام‌گیری) برای هر بخش نهادی به دست می‌آید.

همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شده است، در گروه بخش عمومی بیشترین مشارکت دولت و پس از آن بخش نفت و در مرحله آخر شرکت‌های دولتی می‌باشد. در دوره مورد بررسی از سه زیربخش بخش عمومی به جز بخش نفت که میانگین نسبت مازاد

اند کی (۴/۰+) دارد، دو زیر بخش دیگر دارای خالص وام‌دهی منفی می‌باشند.

جدول ۲. پس‌انداز سرمایه‌گذاری و خالص سرمایه‌گذاری مالی بخش‌های اقتصادی

میانگین نسبت خالص سرمایه‌گذاری مالی به تولید ناخالص داخلی	میانگین نسبت سرمایه‌گذاری به تولید ناخالص داخلی	میانگین نسبت پس‌انداز به تولید ناخالص داخلی	
%۲/۷	%۲۸/۸	%۳۱/۵	کل اقتصاد
%-۱/۴	%۱۲/۷	%۱۱/۳	بخش عمومی
%-۱/۲	%۶/۵	%۵/۳	دولت
%۰/۴	%۱/۵	%۱/۹	بخش نفت
%-۰/۶	%۴/۶	%۴/۰	شرکت‌های دولتی
%۰/۴	%۰/۴	%۰/۷۵	بخش‌های مالی
%-۰/۴	%۰/۷	%۰/۳	بانک مرکزی
%۰/۴	%۰/۳	%۰/۷	بانک‌های دولتی
%۰/۱	%۰/۰	%۰/۱	بانک‌های خصوصی
%۰/۱	%۰/۰	%۰/۱	بیمه
%۳/۷	%۱۵/۸	%۱۹/۵	بخش خانوار و سایر
%۵/۹	%۱۲/۳	%۱۸/۲	خانوارها
%-۲/۲	%۳/۵	%۱/۳	سایر مؤسسات در خدمت خانوارها

بخش خانوار و مؤسسات در خدمت خانوار نیز ۱۹/۵ درصد از نسبت پس‌انداز به تولید ناخالص داخلی را به خود اختصاص داده است. درحالی که سهم خانوارها و مؤسسات در خدمت آنها از نسبت سرمایه‌گذاری به تولید ناخالص داخلی ۱۵/۸ درصد است. این نسبت‌ها نشان می‌دهد بخش خانوار و مؤسسات در خدمت خانوار دارای خالص وام‌دهی مثبت و مشارکت مطلوب در حساب جاری هستند. در این بخش، خانوارها با میانگین خالص وام‌دهی مثبت و سایر مؤسسات در خدمت خانوارها با میانگین خالص وام‌دهی منفی

وجود دارند. در مورد بخش‌های مالی نیز می‌توان مشاهده کرد که میزان مشارکت این بخش در خالص وامدهی کل اگرچه بسیار ناچیز بوده ولی در مجموع دارای میانگین خالص وامدهی مثبت است.

در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که طی دوره مورد بررسی بیشترین وام‌گیری به ترتیب ازسوی سایر مؤسسات در خدمت خانوار و دولت انجام گرفته است. بهنحوی که بخش چشمگیری از محل مازاد ایجاد شده توسط خانوارها تأمین شده است. به طور دقیق‌تر از مجموع میانگین ۲/۷ درصدی مازاد حساب جاری به تولید ناخالص داخلی در دوره مورد بررسی، دولت با ایجاد میانگین کسری (خالص وام‌دھی منفی) -۱/۴ درصدی و خانوارها و مؤسسات در خدمت خانوار با ایجاد میانگین مازاد (خالص وام‌دھی مثبت) ۳/۷ درصدی در آن مشارکت داشته‌اند.

۳. چارچوب مدل

چارچوب اصلی این مدل براساس مطالعات مدینا، مونرو و سوتو (۲۰۰۸) طراحی شده است. بهمنظور پوشش خصوصیات خاص اقتصاد ایران اصلاحاتی چون «عدم امکان بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری در اوراق بهادر خارجی توسط خانوارها»، «نگهداری ارزهای خارجی بدون بهره به جای اوراق قرضه خارجی با بهره»، «وابستگی کارگزاران اقتصادی به محصولات نفتی وارداتی به عنوان کالاهای واسطه‌ای»، «انتخاب رشد حجم پول به عنوان ابزار سیاست پولی به جای هدفگذاری تورم» و نهایتاً «جایگذاری قاعده تعییل مخارج دولت به جای قاعده تراز ساختاری بودجه» در مدل طراحی شده منطبق با شرایط اقتصاد ایران داده شده است.

اقتصاد داخلی از طیف وسیعی از خانوارها تشکیل شده است که (۱-۸) درصد از آنها خانوارهایی آینده‌نگر (ریکاردویی) هستند. این خانوارها با دسترسی به بازار سرمایه و نیز بازار ارز امکان پس انداز دارند. این خانوارها با دیدگاه آینده‌نگرانه از طریق حداکثرسازی مطلوبیتشان با محدودیت بودجه بین زمانی دست به انتخاب میزان مصرف و پس انداز بین زمانی می‌زنند. این خانوارها برای پس انداز دو سه نوع دارایی در اختیار دارند: پول (($M_i(j)$)), اوراق مشارکت داخلی (($B_i(j)$)) و ارز خارجی (($FC_i(j)$)). بر این اساس قید بودجه

خانوارهای ریکاردویی به صورت رابطه (۱) پیوست چارچوب مدل تعریف می‌شود.

بخش باقی‌مانده یعنی λ در صد از خانوارها نیز خانوارهایی غیرریکاردویی هستند که به بازار سرمایه و ارز وارد نمی‌شوند و تمامی درآمد قابل تصرف پس از مالیات را در هر دوره مصرف می‌کنند و درواقع هیچ پساندازی در قالب اوراق مشارکت یا ارز در هر دوره ندارند و بر این اساس هیچ نقشی در بازار سرمایه ندارند. بهینه‌سازی این دسته از خانوارها نیز همچون خانوارهای ریکاردویی انجام می‌گیرد با این تفاوت که قید بودجه آنها هیچ نوع ابزار پسانداز در خود ندارد (رابطه (۲) پیوست).

ارزش حال انتظاری مطلوبیت خانوار λ در زمان t به صورت رابطه (۳) پیوست تعریف می‌شود که خانوارها به حداکثرسازی آن با قید بودجه خود می‌پردازند. در این مدل ترجیحات مصرف کنندگان بیانگر شکل‌گیری نوعی عادت در آنهاست که با پارامتر \tilde{h} نشان داده می‌شود. پارامتر α_L معکوس کشش دستمزد حقیقی عرضه نیروی کار، پارامترهای α_C و α_M به ترتیب بیانگر اوزان فراغت و ترازهای اسمی در ترجیحات خانوار و μ نیز کشش تقاضای پول به نرخ بهره است.

در این مدل مصرف خانوارها سبدی از دو گروه کالایی (نفت (به عنوان مهم‌ترین منبع انرژی) و دیگر کالاهای) است که با استفاده از یک تابع CES با پارامترهای α_C و α_M به عنوان میزان جانشینی این دو گروه کالایی و سهم هریک در مصرف کل را تشکیل می‌دهند. تمامی دیگر کالاهای جز نفت می‌توانند از داخل یا خارج تأمین شوند. مصرف کنندگان داخلی نیز به دنبال کمینه‌سازی کل مخارج خود با توجه به سطح داده‌شده‌ای از مصرف کل هستند. با حل مسئله حداقل‌سازی مصرف کنندگان داخلی، به ترتیب معادلات تقاضا برای مصرف کالاهای تجمیعی داخلی و خارجی و شاخص قیمت سبد مصرفی مطابق با روابط (۴)، (۵) و (۶) پیوست خواهد بود.

۱-۳. عرضه نیروی کار و تعیین دستمزد

در مدل حاضر هریک از خانوارها عرضه کننده انحصاری خدمات نیروی کار متمازنده و یک بنگاه تجمعی گر کالا رقابتی، خدمات نیروی کار را از تمامی خانوارها اجاره کرده و

آنها را به یک واحد خدمات نیروی کار کلی (I_1) تجمعی می‌کند. این بنگاه تجمعی گر نیروی کار با مفروض گرفتن (j)، W_1 و W_2 (به ترتیب دستمزدهای حقیقی تعیین شده توسط خانوار) $\frac{W_t(j)}{P_{c,t}}$ و دستمزد کل: $(\frac{W_t}{P_{c,t}})$ سود خود را (مطابق با رابطه ۷ پیوست) حداکثر می‌کند. در این مدل تعیین دستمزدها با قید چسبندگی اسمی کاللو^۱ (۱۹۸۳) صورت می‌گیرد. به طوری که در هر دوره هر خانوار ریکاردویی با احتمال P_L – ۱ توانایی بهینه‌سازی مجدد دستمزدهای اسمی خود را دارد. در این چارچوب پارامتر L شاخصی از درجه چسبندگی اسمی دستمزدهاست. هرچه این پارامتر بزرگ‌تر باشد، دفعات تعدیل دستمزدها کمتر خواهد بود (به عبارتی دیگر چسبندگی بیشتری خواهد داشت).

۳-۲. سرمایه‌گذاری و کالاهای سرمایه‌ای

به منظور مدل‌سازی بخش سرمایه‌گذاری، فرض می‌کنیم کالاهای سرمایه‌ای توسط بنگاهی با یک تکنولوژی تولید CES (از کالاهای نهایی داخلی و خارجی) مطابق با رابطه (۸) پیوست تولید می‌شود. این بنگاه از طریق تعدیل سرمایه‌گذاری در هر دوره، در مورد میزان انباست سرمایه نیز تصمیم‌گیری می‌کند و کالاهای سرمایه‌ای را به بنگاه‌های مختلف تولید‌کننده نهاده واسطه‌ای اجاره می‌دهد. اما تغییر سرمایه‌گذاری هزینه‌بر است و این به عنوان محدودیتی برای وی می‌باشد. فرض هزینه‌بر بودن تعدیل سرمایه باعث ایجاد نوعی اینرسی در تقاضا برای سرمایه‌گذاری می‌شود. هزینه تعدیل سرمایه‌گذاری با استفاده از یکتابع مقعر (S) بیان می‌شود.^۲

با توجه به قیمت اجاره سرمایه^۱, این بنگاه سطح سرمایه‌گذاری I_1 و میزان انباست سرمایه^۲ K را با حداکثرسازی سودهای مورد انتظار آتی (بازده اجاره‌ای سرمایه منهای هزینه سرمایه‌گذاری) با توجه به قید معادله حرکت انباست سرمایه^۲ K که استهلاک و هزینه تعدیل سرمایه‌گذاری را در خود دارد، تعیین می‌کند. بنابراین بنگاه موردنظر برای حداکثرسازی سود با مسئله بهینه‌یابی مطابق با رابطه (۱۲) پیوست مواجه خواهد بود.

1. Calvo

2. $S(1+gy)=1$, $S'(1+gy)=0$, $S''(1+gy)=-\mu s$

۳-۳. تولید داخلی

در این مدل $Y_{H,t}$ میزانی از کالای تولید داخل است که در داخل به فروش می‌رسد و $Y_{H,t}^*$ آن بخشی از کالای داخلی است که به خارج صادر شده و با قیمت‌های ارزی فروخته می‌شود. بنگاه‌های کاملاً رقابتی تولید کننده کالای نهایی، با مفروض داشتن قیمت کالاهای واسطه‌ای ($P_{H,t}$) و $Z_{H,t}^*$ و نیز کالاهای نهایی عرضه شده در داخل و کالای نهایی صادراتی ($P_{H,t}^*$) سود خود را با قید توابع تولید فوق حداکثر می‌کنند. می‌توان توابع تقاضای این تجمعی گران از کالاهای واسطه‌ای Z_H را به صورت روابط (۱۵ و ۱۶) پیوست نشان داد. تقاضا برای کالای واسطه‌ای متمایز در این بخش به قیمت‌های نسبی آنها و تقاضای داخلی و خارجی برای کالای نهایی داخلی بستگی دارد. قیمت کالاهای نهایی داخلی و قیمت کالای نهایی کالای صادراتی به ارز خارجی نیز میانگینی وزنی از قیمت‌های این کالاهای واسطه‌ای است.

این کالاهای متمایز واسطه‌ای توسط بنگاه‌هایی که دارای قدرت انحصاری اند تولید می‌شوند. این بنگاه‌ها با تعیین قیمت برای کالاهای متمایزشان با قید تقاضای موجود در بازار (شامل تقاضای داخلی و خارجی) ($Z_{H,t}(Z_H) = Y_{H,t}(Z_H) + Y_{H,t}^*(Z_H)$) $Y_{H,t}$ تولید کل تکنولوژی تولیدشان، سود خود را حداکثر می‌کنند. فرض می‌شود (Z_H) $Y_{H,t}$ تولید کل کالای واسطه‌ای Z_H و دارای تکنولوژی تولید کابداگلاس به صورت رابطه‌های (۱۷ و ۱۸) پیوست باشد. در این تابع تولید ارزش افزوده در یک لایه توسط تابع تولید کابداگلاس باهم ترکیب شده و نفت نیز به عنوان نهاده واسطه‌ای در لایه‌ای بالاتر با تکنولوژی CES ارزش افزوده ترکیب شده و کالای واسطه‌ای (Z_H) را تولید می‌کنند.

تولید کننده کالاهای واسطه‌ای یک مسئله بهینه‌یابی دو مرحله‌ای را حل می‌کنند. در مرحله اول با توجه به قیمت‌های داده شده از عوامل تولید، نیروی کار و سرمایه را تقاضا کرده تا بتواند هزینه خود را با توجه به تکنولوژی تولید خود حداقل سازد. در مرحله دوم تولید کنندگان کالاهای واسطه‌ای سود تزریل شده خود را با انتخاب قیمت‌های کالای تولیدی خود حداکثر می‌سازند. با فرض وجود رقابت ناقص در بخش کالاهای واسطه‌ای، ساختار قیمت گذاری مدل کالوو برای تعیین قیمت این کالاهای مورد استفاده قرار گرفته است. براساس

این مدل در هر دوره احتمال دریافت سیگنال توسط بنگاه‌ها برای تعدیل قیمت کالا در بازار داخلی ($\emptyset_{H_D} - 1$) خواهد بود و این احتمال برای تعدیل قیمت در بازار خارجی ($1 - \emptyset_{H_F}$) می‌باشد. این احتمال برای تمامی بنگاه‌ها صرف نظر از وضعیت قیمت گذشته‌شان، یکسان است (مراجعه شود به روابط ۱۹ تا ۲۳ پیوست).

۳-۴. واردکنندگان

به منظور مدل‌سازی درجه عبور ناقص ارز بر قیمت کالاهای وارداتی در کوتاه‌مدت، نوعی چسبندگی در نرخ ارز را به مدل اضافه کردہ‌ایم. در این ساختار شرکت‌های واردکنندگان کالاهای خارجی را خریداری کرده و آنها را مجدداً به بنگاه‌های تجمعی کننده کالاهای نهایی خارجی می‌فروشنند.

این بنگاه‌ها با استفاده از یک تابع CES طیف وسیعی از کالاهای وارداتی متمایز (Z_F) را باهم ترکیب کرده و کالای نهایی خارجی ($Y_{F,t}$) را تولید می‌کنند. قیمت گذاری این واردکنندگان نیز منطبق با مدل کالوو همچون آنچه در بخش قبل گفتیم است.

در این چارچوب، تغییر در نرخ اسمی ارز سریعاً به قیمت کالاهای وارداتی منتقل نمی‌شود. بنابراین در کوتاه‌مدت افزایش کامل قیمت کالاهای وارداتی از محل افزایش نرخ ارز رخ نمی‌دهد. به عبارت دیگر عبور نرخ ارز به قیمت کالاهای وارداتی ناقص خواهد بود. البته در بلندمدت بنگاه‌ها قیمت کالاهای خود را آزادانه تعیین می‌کنند و قانون قیمت واحد^۱ حاکم خواهد بود. لحظه کردن این ویژگی در مدل اثرات تغییر مخارج ناشی از نوسانات نرخ ارز^۲ را کاهش می‌دهد و تا حدی جایگزینی بین کالاهای داخلی و خارجی را تبیین می‌کند.

۳-۵. بخش نفت

در این مقاله فرض شده است که در بخش نفت یک بنگاه خاص تنها یک کالای همگن تولید می‌کند که به طور کامل صادر می‌شود. تولید این بخش خاص نیز مثل دیگر متغیرهای کلان روندی تصادفی دارد و تحت تأثیر شوک‌های تصادفی مقطوعی در تولید

1. Law of One Price

2. Expenditure-switching Effect of Exchange Rate Movements

است. اما در این بخش از نهاده‌های واسطه‌ای مثل نیروی کار و سرمایه خبری نیست. با این تفاسیر می‌توان این بخش را به عنوان تحولات برونزا در داشته‌های اولیه از منابع طبیعی (مثل نفت) تعبیر کرد.

۳-۶. سیاست مالی

همان‌طور که عنوان شد، در این مدل تنها یک نوع اوراق مشارک وجود دارد. اگر $B_{G,t}$ خالص موقعیت دارایی دولت باشد، می‌توان خالص موقعیت دارایی‌های دولت را به صورت رابطه (۲۴) پیوست نوشت. این رابطه به عنوان نوعی قید بودجه برای دولت نیز تعبیر می‌شود که در آن درآمدهای مالیاتی از بخش خصوصی به عنوان تابعی از تولید ناخالص داخلی تعریف می‌شود ($\tau_t P_{Y,t} Y_t = \tau_t P_{Y,t} O_t^*$) که τ_t میانگین نرخ مالیات بر درآمد است و درآمدهای ناشی از فروش نفت به صورت $T_{O,t} = (1 - x^f)P_{O,t} O_t^*$ تعریف می‌شود که x^f سهم صندوق توسعه ملی از درآمدهای مازاد نفتی است و بنابراین $(1 - x^f)$ سهم دولت از کل تولید نفت خام است. از آنجاکه تمامی ارزهای ناشی از فروش نفت با افزایش خالص دارایی‌های خارجی توسط بانک مرکزی به ریال تبدیل و وارد بودجه دولت می‌شود، به جای مانده‌های پولی در قید بودجه جلوگیری کنیم (مراجعه شود به رابطه (۲۵) پیوست).

در این ساختار سیاست مالی با سه متغیر $B_{G,t}$, τ_t و G_t تعیین می‌شود که با توجه به قید بودجه دولت تعیین قواعد رفتاری برای دو متغیر از سه متغیر موردنظر ضروری است. اگرچه می‌توان قواعد متعددی همچون قاعده تراز ساختاری بودجه، قاعده تعديل مخارج دولت و قاعده تعديل مالیات‌ها و نقل و انتقالات به بخش خصوصی در این بخش طراحی کرد، اما رفتار دولت در اقتصاد ایران با قاعده تعديل مخارج دولت سازگاری بیشتری دارد. در این قاعده فرض می‌شود در واکنش به شوک‌های واردہ به مدل، متغیرهای مالیات و موقعیت خالص بدھی دولت ثابت است و این تنها متغیر مخارج دولت است که به منظور تأمین قید بودجه دولت تعديل می‌شود. این قاعده به خوبی می‌تواند افزایش بی‌ضابطه مخارج دولت ناشی از افزایش قیمت نفت را تبیین کند.

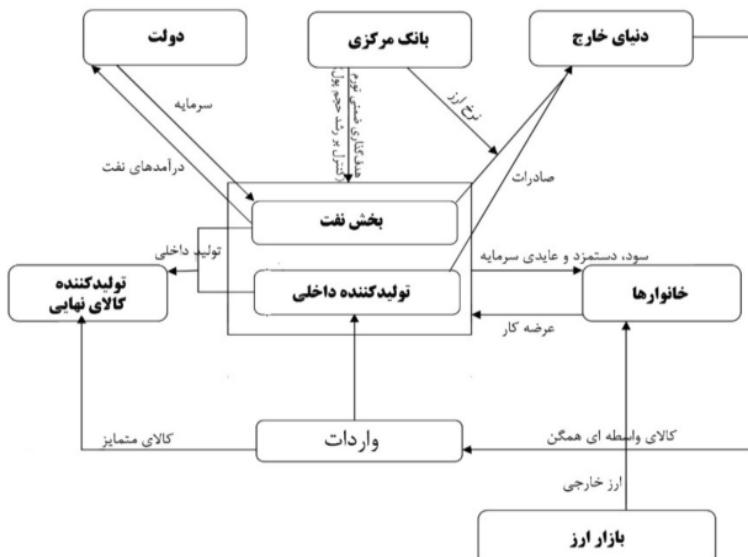
۳-۷. سیاست پولی

با توجه به اینکه در ایران ابزار سیاست پولی نرخ بهره نمی‌باشد و بانک مرکزی تنها با استفاده از ابزار تغییر در پایه پولی (نرخ رشد پایه پولی) به اعمال سیاست پولی می‌پردازد می‌باشد دو رابطه دیگر که یکی ارتباط بین رشد پایه پولی و حجم پول و دیگری روند رشد پایه پولی را مشخص می‌کند را مطابق با رابطه (۲۶) پیوست تعریف کیم. با توجه به اینکه رشد پایه پولی در ایران از قاعده خاصی تعیت نمی‌کند می‌توان روند رشد پایه پولی را به صورت $\hat{m}_t = \rho_m \hat{m}_{t-1} + \xi_m$ تعریف کرد.

رابطه (۲۶) و روند رشد پایه پولی، سمت عرضه پول را تعیین می‌کند. این دو رابطه به همراه رابطه تقاضای پول که حاصل شرط مرتبه اول مسئله خانوارها نسبت به پول است بازار پول و روند نرخ بهره را تعیین می‌کنند.

پس از بستن مدل با استفاده از شروط تسویه بازار مطابق با روابط (۲۷) تا (۳۵) پیوست می‌توان با استفاده از داده‌های اقتصاد ایران به تخمین پارامترها و شبیه‌سازی پرداخت. به طور خلاصه می‌توان مدل فوق را در قالب شکل ۱ به تصویر کشید.

شکل ۱. فلوچارت جریان مبادلات در مدل حاضر

۳-۸. داده ها

داده های فصلی برای دوره ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۳ برای تخمین مدل مورد استفاده قرار گرفته شده است. متغيرهای قابل مشاهده مدل برای تخمین بیزی پارامترها عبارت اند از: تولید ناخالص داخلی حقیقی، مصرف خصوصی حقیقی، مخارج حقیقی دولت، مخارج حقیقی سرمایه گذاری، نرخ تورم مصرف کننده، رشد نرخ ارز اسمی، قیمت جهانی نفت، نرخ رشد و نرخ تورم ایالات متحده به عنوان نرخ رشد و تورم جهانی. تمامی این متغیرها پس از تعدیلات فصلی، با استفاده از فیلتر هودریک - پرسکات به صورت انحراف از حالت باثبات بیان شده اند. پارامترهای کالیبره شده براساس داده های اقتصاد ايران نیز در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳. پارامترهای کالیبره شده براساس داده های اقتصاد ايران

پارامتر	توضیح	ارزش	منبع
CA/Y	نسبت حساب جاري به تولید ناخالص داخلی	%۴	حساب های ملي ايران
γ_C	سهم کالاهای داخلی از کل مصرف	%۸۵	جدول داده ستانده
α_C	سهم انرژی در مصرف خانوار	%۳	جدول داده ستانده
γ_I	سهم کالاهای داخلی در مخارج سرمایه گذاری	%۷۷	جدول داده ستانده
Y_o/Y	سهم تولید نفت در تولید ناخالص داخلی	%۲۳.۷	حساب های ملي اiran
$1-\chi'$	سهم دولت از درآمدهای نفتی	%۸۰	قوانین بودجه سالانه
δ	نرخ استهلاک	%۴.۲	حساب های ملي اiran
γ_H	سهم بخش نفت در تولید کالاهای داخلی	%۷.۷	جدول داده ستانده
η_H	سهم نیروی کار در تولید کالاهای داخلی	%۱۴.۱	جدول داده ستانده
λ	نسبت خانوارهای غیر ریکاردویی	%۶۰	-
G/Y	نسبت مخارج دولت به تولید ناخالص داخلی	%۲۲.۱	حساب های ملي اiran

مأخذ: داده های جدول داده ستانده و حساب های ملي اiran.

۳-۹. توزيع پيشين و پسین پارامترها

با تصریح توزیع و میانگین و انحراف معیار پیشین برای پارامترها و نیز در نظر گرفتن مقادیر

اولیه برای میانگین و انحراف معیار پارامترها، با استفاده از روش بیزین، پارامترها برآورده شده است. توزیع و میانگین و انحراف معیار پیشین و نتایج حاصل از برآورد بیزین پارامترها و انحراف معیار آنها، یعنی میانگین و انحراف معیار پسین، در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. برآورده پارامترهای مدل

پارامتر	توضیح	نوع توزیع	توزیع پیشین	توزیع پسین	واریانس	نما
σ_C	عکس کشش جانشینی بین زمانی	گاما	۱.۵	۰.۲	۱.۶۴۰	۰.۰۸۳
β	نرخ تنزیل	بنتا	۰.۹۶۴	۰.۰۲	۰.۹۷۹	۰.۰۰۴
h	شکل گیری عادت	بنتا	۰.۵	۰.۲	۰.۰۲۴	۰.۰۱۶
η_C	کشش جانشینی مصرف	گامای معکوس	۳.۴	-	۱.۱۵۱	۰.۲۵۷
η_I	کشش جانشینی سرمایه‌گذاری	گامای معکوس	۵	-	۱.۳۸۱	۰.۲۷۵
ω_C	کشش جانشینی نفت در مصرف خانوار	گامای معکوس	۰.۳	-	۰.۱۲۸	۰.۱۴۹
ϕ_L	احتمال کالوو در دستمزدهای اسمی	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۷۰۱	۰.۰۶۸
ϕ_{H_D}	احتمال کالوو در قیمت‌های کالاهای وارداتی	بنتا	۰.۷	۰.۲	۰.۰۴۹	۰.۰۲۰
ϕ_{H_D}	احتمال کالوو در قیمت‌های داخلی	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۹۲۸	۰.۰۱۳
ϕ_{H_F}	احتمال کالوو در قیمت‌های داخلی	بنتا	۰.۶	۰.۲	۰.۸۹۳	۰.۰۳۷
χ_{H_F}	شاخص‌بندی قیمت‌های داخلی	بنتا	۰.۳	۰.۲	۰.۵۴۰	۰.۰۳۵
χ_L	شاخص‌بندی دستمزدهای اسمی	بنتا	۰.۵	۰.۲	۰.۴۹۱	۰.۰۹۳
χ_F	شاخص‌بندی قیمت‌های کالاهای وارداتی	بنتا	۰.۳	۰.۲	۰.۰۷۰	۰.۰۴۴
ρ_{y^*}	ضریب ماندگاری شوک تقاضای خارجی	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۸۹۰	۰.۰۳۶
ρ_π^*	ضریب ماندگاری شوک تورم خارجی	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۹۹۸	۰.۰۰۵
ρ_m	ضریب ماندگاری شوک سیاست پولی	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۶۰۱	۰.۰۶۳
$\rho_{p_O^*}$	ضریب ماندگاری شوک قیمت جهانی نفت	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۹۴۱	۰.۰۴۴
ρ_{a_H}	ضریب ماندگاری شوک بهره‌وری	بنتا	۰.۸	۰.۲	۰.۴۰۵	۰.۰۴۱

پارامتر	توضیح	نوع توزیع	توزیع پیشین	توزیع پسین	نما	واریانس	واریانس میانگین
ρ_G	ضریب ماندگاری شوک سیاست مالی	بتا	۰.۸	۰.۲	۰.۹۹۸	۰.۰۰۱	
σ_y^*	انحراف معیار شوک تقاضای خارجی	گاما می معکوس	۰.۰۱	–	۰.۰۰۵	۰.۰۰۰	
σ_π^*	انحراف معیار شوک تورم خارجی	گاما می معکوس	۰.۰۱	–	۰.۰۵۴	۰.۰۰۵	
σ_m	انحراف معیار شوک سیاست پولی	گاما می معکوس	۰.۰۱	–	۰.۰۳۹	۰.۰۰۳	
$\sigma_{p_O}^*$	انحراف معیار شوک قیمت جهانی نفت	گاما می معکوس	۰.۰۱	–	۰.۱۳۰	۰.۰۰۹	
σ_{a_H}	انحراف معیار شوک بهره‌وری	گاما می معکوس	۰.۰۱	–	۰.۱۰۱	۰.۰۰۸	
σ_G	انحراف معیار شوک سیاست مالی	گاما می معکوس	۰.۰۱	–	۰.۱۱۸	۰.۰۰۹	

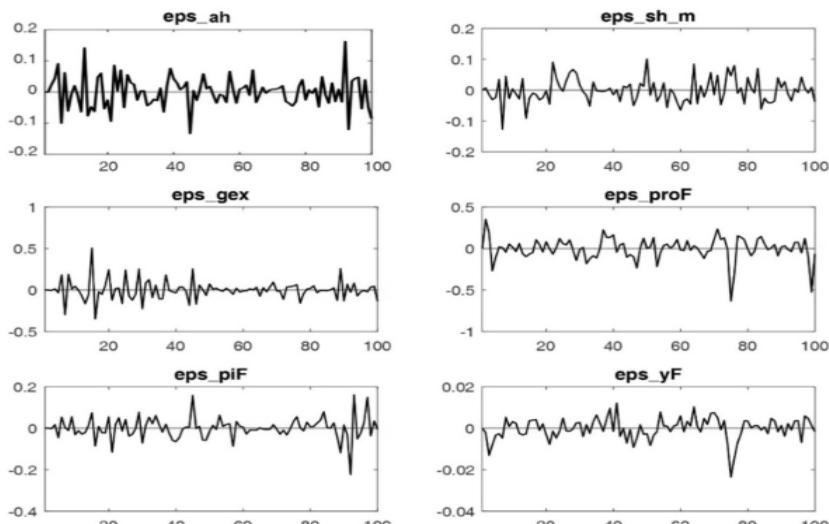
از آنجاکه توزیع پیشین هر متغیر بیانگر تمامی دانش و مفروضات ما درباره پارامترهاست، با استفاده از مطالعات انجام شده توزیع‌های پیشین مربوط به هریک از پارامترها را به صورت آنچه در جدول مذکور آمده است تعریف کرده‌ایم. برای مثال توزیع بتا، با سه پارامتر میانگین، انحراف معیار، حد پایین و حد بالا مشخص می‌شود. بنابراین برای برآورد پارامترهایی که در بازه خاصی از اعداد قرار می‌گیرند، بهتر است از این توزیع استفاده شود. به همین دلیل، درخصوص پارامترهایی که در بازه صفر تا یک قرار می‌گیرند، از توزیع بتا استفاده شده است. همچنین توزیع گاما، توزیعی با دامنه صفر تا بی‌نهایت است. به همین دلیل برای پارامترهایی که دامنه مثبت دارند، از این توزیع استفاده می‌شود. توزیع پیشین گاما می معکوس برای پارامترهایی استفاده شده است که نیازمند واریانس نامحدود می‌باشند. واریانس شوک‌ها نیز با توزیع گاما معکوس در مدل آورده شده‌اند.

توزیع پسین برآورده شده برای پارامترهای مدل نیز در همان جدول آورده شده است. پس از برآورد پارامترهای مدل، مرحله بعد استفاده از این پارامترها در مدل و شبیه‌سازی مدل برای اقتصاد ایران است.

۴. شوک‌های واردشده به مدل در طول زمان

پس از شبیه‌سازی، شوک‌های واردشده به مدل که با استفاده از داده‌های واقعی اقتصاد ایران شبیه‌سازی شده است، در نمودار ۴ آورده شده است. در این نمودار خطوط‌های سیاه برآورد شوک‌های ساختاری هموار شده (یعنی بهترین حدس برای شوک‌های ساختاری با در نظر گرفتن تمامی مشاهدات) پس از فیلتر کالمون در نقطه میانگین/نمای توزیع پسین با توافر فصلی برای اقتصاد ایران نمایش داده شده است. به عنوان مثال می‌توان سقوط قیمت نفت و تولید ناخالص داخلی ایالات متحده پس از بحران مالی ۲۰۰۸ و نیز افزایش مخارج دولتی پس از جنگ در دهه ۷۰ شمسی را در نمودارهای زیر ملاحظه کرد.

نمودار ۴. شوک‌های ساختاری برآورده شده در مدل شبیه‌سازی شده

مأخذ: یافته‌های پژوهش.

۴-۱. توابع عکس‌العمل آنی

توابع عکس‌العمل آنی متغیرهای درون‌زا در واکنش به تمامی شوک‌های مدل در شکل ۲ آمده است. این توابع مکانیسم انتشار شوک‌ها در مدل و اثرات آنها بر متغیرهای مورد مطالعه خصوصاً حساب جاری را مورد ارزیابی قرار می‌دهد.

الف) سیاست پولی و حساب جاری

سیاست پولی از طریق کاهش نرخ بهره، تقاضا را تحریک می‌کند. بنابراین اثر مستقیم این سیاست افزایش جذب (صرف خصوصی، دولتی و سرمایه‌گذاری) است. اما این اثر مستقیم سیاست پولی (که باعث ایجاد کسری در حساب جاری می‌شد)، با واکنش‌هایی که نرخ ارز از خود نشان می‌دهد به طور قابل ملاحظه‌ای ختی می‌شود. تضعیف نرخ ارز حقیقی می‌تواند از طریق کاهش نرخ جذب در اقتصاد و افزایش تولید ملی (ناشی از تقاضای داخلی و خارجی) به بهبود حساب جاری منجر شود. بنابراین در کل اثر سیاست پولی بر حساب جاری ختی می‌شود.

ب) سیاست مالی و حساب جاری

افزایش مخارج دولت باعث تحریک تقاضای کل و افزایش تولید، اشتغال و نرخ تورم می‌شود. اگرچه تراز مالی دولت در این شرایط و خیم‌تر می‌شود اما بیرون رانده شدن بخش خصوصی (مخارج سرمایه‌گذاری و صرف خصوصی) در پی افزایش مخارج دولت که با افزایش نرخ بهره نیز همراه است و مخارج دولت که در این مدل تنها به سمت تقاضای کالاهای داخلی است، باعث بهبود در حساب جاری می‌شود.

ج) شوک قیمت نفت و حساب جاری

افزایش قیمت نفت درآمدهای نفتی و مخارج دولت را بالا برد و درنتیجه از نیاز دولت به اخذ مالیات کاسته و درآمد قابل تصرف، صرف خصوصی و GDP حقیقی افزایش می‌یابد. با تقویت نرخ ارز حقیقی، هزینه سرمایه‌گذاری که بخشی از آن را کالاهای وارداتی تشکیل می‌دهند کاهش یافته و در کنار بهبود در بهره‌وری نهایی سرمایه ناشی از توسعه GDP مخارج سرمایه‌گذاری نیز افزایش می‌یابد. تورم صرف کننده به واسطه تقویت نرخ ارز حقیقی و کاهش تورم کالاهای وارداتی، کاهش می‌یابد.

د) شوک تقاضای خارجی و حساب جاری

افزایش درآمدهای کشورهای طرف مبادله با ایران باعث بالا رفتن تقاضای خارجی برای کالاهای داخلی و درنتیجه افزایش تولید و صادرات می‌شود. تأمین بخشی از هزینه‌های

دولت از محل افزایش مالیات حاصل از افزایش تولید، نیاز به افزایش پایه پولی برای تأمین هزینه‌های دولت را کاهش می‌دهد و موجبات تقویت نرخ ارز را فراهم می‌آورد. از طرفی با افزایش درآمد، مصرف خانوارهای غیر ریکاردویی نیز افزایش می‌یابد که تحریک تورم عمومی را به دنبال دارد. به رغم افزایش واردات ناشی از این تقویت ارز اثر مستقیم تقاضای خارجی بر صادرات قوی‌تر بوده و این خود باعث بهبود حساب جاری می‌شود.

ه) تکانه بهره‌وری و حساب جاری

با وقوع شوک، بهره‌وری تولید و درآمد افزایش می‌یابد و به‌واسطه کاهش هزینه نهایی تولید، فشارهایی به نرخ تورم در جهت کاهش وارد می‌شود. مصرف خصوصی نیز با افزایش درآمد نیروی کار، افزایش می‌یابد همچنین با افزایش بهره‌وری نهایی سرمایه سرمایه‌گذاری نیز افزایش می‌یابد.

و) تورم جهانی و حساب جاری

افزایش تورم جهانی از یک سو با ایجاد مزیت در صادرات، تقاضای کل و در نتیجه تولید را افزایش داده اما از سوی دیگر تورم داخلی به‌دلیل افزایش تورم وارداتی و نیز این نکته که بنگاه‌های تولیدی وابستگی بالایی به مواد واسطه‌ای وارداتی دارند افزایش می‌یابد. این امر تا حدی اثر اولیه را خنثی می‌کند. بنابراین اگرچه این تکانه در ابتدای امر نرخ ارز حقیقی را تقویت می‌کند اما با گذشت زمان این اثر تا حدی خنثی می‌شود. رفتار خانوارها در تصمیم به کاهش نگهداری ارز نیز حائز اهمیت است.

۴-۲. تجزیه واریانس

مدل طراحی شده این امکان را فراهم می‌سازد تا میزان اثر گذاری و مشارکت هریک از شوک‌ها را در روند تاریخی متغیرهای مدل در دوره مورد مطالعه تعیین کند. از آنجاکه متغیر موردنظر ما حساب جاری است سطح تحلیل را تنها به این متغیر محدود خواهیم ساخت.

جدول ۵ تجزیه واریانس حساب جاری

شوک‌های خارجی				شوک‌های داخلی				افق زمانی (سال)
کل	شوک تقاضای جهانی	شوک تورم جهانی	شوک قیمت نفت	کل	شوک پولی	شوک مالی	شوک بهره‌وری	
%۹۶.۳	%۰.۰۰۳	%۳۳.۶	%۶۲.۷	%۳.۷	%۰.۲	%۳.۵	%۰.۰۷	سال اول
%۹۰.۹	%۰.۰۰۴	%۳۷.۰	%۵۴.۰	%۹.۱	%۰.۱	%۸.۹	%۰.۰۵	سال دوم
%۸۱.۷	%۰.۰۰۴	%۳۶.۳	%۴۵.۴	%۱۸.۳	%۰.۱	%۱۸.۲	%۰.۰۲	سال سوم
%۷۰.۱	%۰.۰۰۳	%۳۲.۷	%۳۷.۴	%۲۹.۹	%۰.۱	%۲۹.۷	%۰.۰۱	سال چهارم
%۵۸.۷	%۰.۰۰۳	%۲۷.۹	%۳۰.۷	%۴۱.۳	%۰.۱	%۴۱.۲	%۰.۰۰	سال پنجم

جدول ۵ تحلیل تجزیه واریانس متغیر حساب جاری را نشان می‌دهد. به منظور دستیابی به مدل سیاستگذاری حوزه تجارت خارجی می‌توان شوک‌ها را به دو دسته شوک‌های خارجی غیرقابل کنترل و شوک‌های داخلی قابل کنترل و برنامه‌ریزی توسط سیاستگذاران اقتصادی تفکیک کرد. شوک‌های ناشی از نرخ رشد اقتصاد جهانی، نرخ تورم جهانی و قیمت جهانی نفت خام در دسته اول و شوک‌های ناشی از سیاست‌های پولی و مالی و نیز شوک بهره‌وری در دسته دوم طبقه‌بندی می‌شوند.

شوک‌های اول دسته اول بیش از ۵۰ درصد تغییرات در حساب جاری را در تمامی افق‌های زمانی توضیح می‌دهند. مدینا و سوتو (۲۰۰۸) نیز که تا افق زمانی چهارساله را مطالعه کرده‌اند برای اقتصاد شیلی و نیوزیلند به نتیجه مشابهی دست یافته‌اند. از میان شوک‌های خارجی، شوک قیمت نفت و تورم جهانی به ترتیب بیشترین میزان تحولات حساب جاری را توضیح می‌دهد. این شوک‌ها همچنین ماندگاری بالایی را دارند به این معنا که ضرایب خودهمبستگی برآورد شده آنها به ترتیب ۰/۹۳۲۱ و ۰/۹۸۸۹ است. بیشترین اثر شوک قیمت نفت در حساب جاری در دو سال ابتدایی است درحالی که شوک تورم جهانی در سال‌های دوم و سوم بیشترین اثر خود را بر حساب جاری بر جای می‌گذارد.

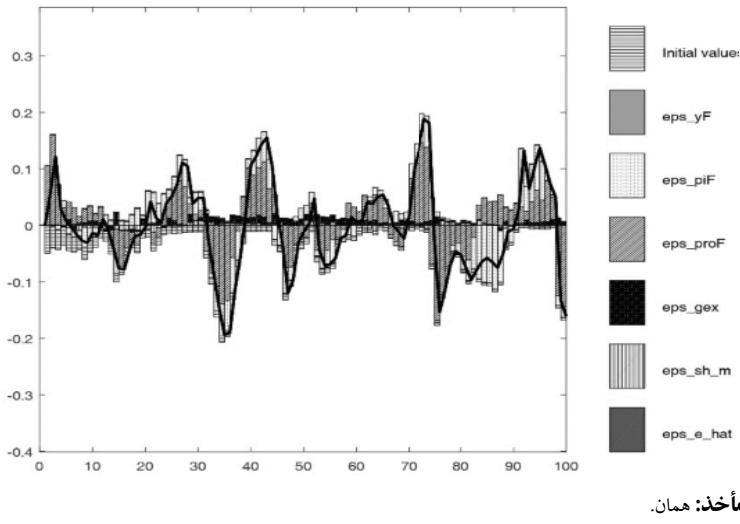
در مقابل از میان شوک‌های داخلی، شوک مالی بیشترین اثر را بر حساب جاری دارد. این شوک نیز بیشترین اثر خود را در سال پنجم و معادل ۴۱ درصد از تغییرات حساب جاری پوشش می‌دهد. شوک سیاست پولی و بهره‌وری هرچند ناچیز اما تأثیرات زودگذر بر حساب جاری می‌گذارد.

درمجموع شوک‌های خارجی اثرات به مراتب بیشتری از شوک‌های داخلی آن‌هم در سال‌های ابتدایی بر حساب جاری دارند. در افق زمانی پنج ساله، شوک‌های خارجی در کمترین مقدار خود نیز از بیشترین میزان اثرگذاری شوک‌های داخلی در افق مشابه بالاتر است. بنابراین درمجموع می‌توان نتیجه گرفت در افق زمانی پنج ساله، شوک‌های داخلی مجموعاً بین $\frac{۳}{۵}$ تا $\frac{۴}{۵}$ درصد و شوک‌های خارجی بین $\frac{۵}{۷}$ و $\frac{۹}{۶}$ درصد از تغییرات حساب جاری را توضیح می‌دهند.

اثرات شوک‌هایی با ضریب خودهمبستگی بالا در مدل بسیار ماندگارتر است. شوک‌هایی همچون شوک قیمت نفت، تورم جهانی و شوک ناشی از سیاست مالی، اثرات خود را تا چندین دوره بر متغیرهای کلان اقتصادی تداوم خواهند بخشید و در مقابل شوک‌هایی مثل شوک بهره‌وری و سیاست پولی بیشترین اثر خود را در دوره‌ای آغازین می‌گذارند و اثرات موقتی بر حساب جاری خواهند داشت.

نتایج فوق در قالب نمودار ۵ که توضیح کامل‌تری از مشارکت شوک‌های ششگانه فوق در تمام داده‌های مشاهده شده است (۱۰۰ مشاهده برای داده‌های فصلی سال‌های ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۳) بازآرایی شده است. خط مشکی در این نمودار میزان انحراف از حالت باثبات متغیر نسبت حساب جاری به تولید ناخالص داخلی را نشان می‌دهد. میله‌های هاشور نیز میزان مشارکت هر یک از شوک‌ها (و نیز مقادیر اولیه) را در انحراف نسبت حساب جاری به تولید ناخالص داخلی از حالت باثبات را برای هر فصل نشان می‌دهد. مقادیر اولیه بخش از انحراف متغیر مذکور از حالت باثبات را نشان می‌دهد که توسط هیچ شوکی توضیح داده نشده است. در این نمودار نیز اهمیت شوک‌های قیمت نفت و تورم جهانی در میزان انحراف نسبت مذکور نشان داده شده است.

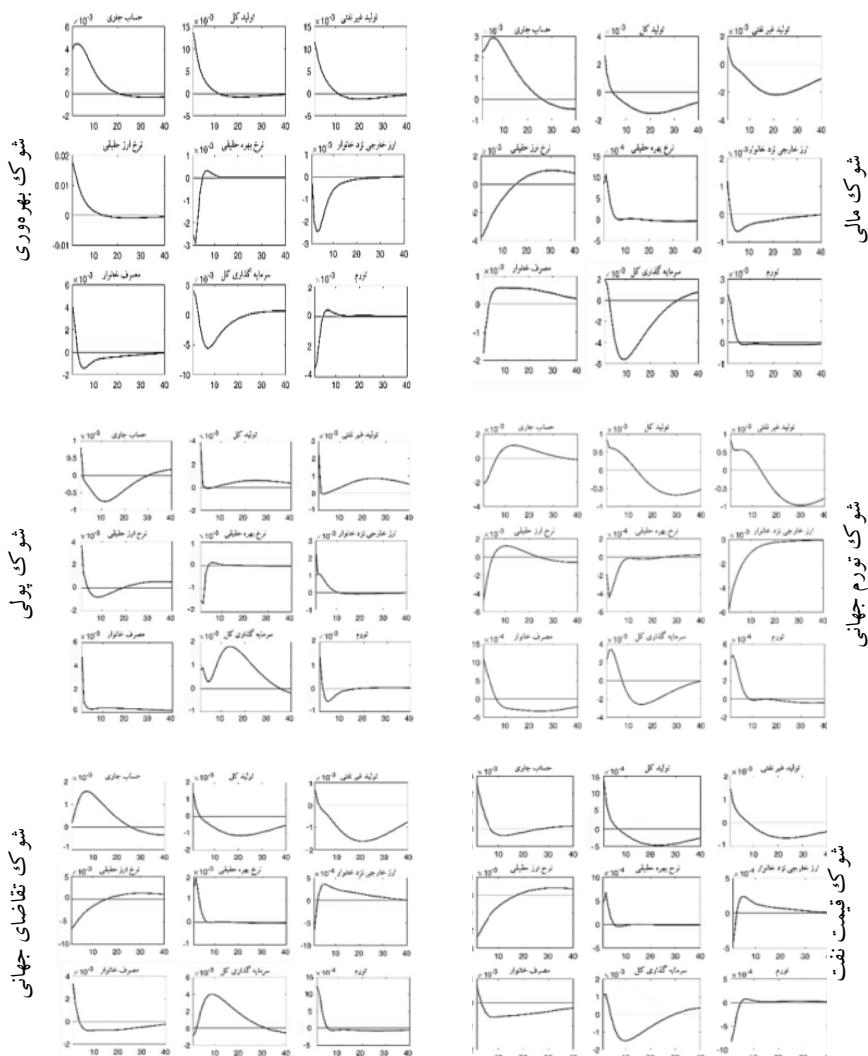
نمودار ۵. ميزان مشارکت هر يك از شوک های ششگانه در داده های شبیه سازی شده
حساب جاري اقتصاد ايران

۵. جمع بندی و نتیجه گیری

بررسی های اولیه در حساب جریان وجود نشان می دهد که طی دوره مورد بررسی بیشترین تأثیر در پویایی های تراز تجاری کشور ناشی از عدم توازن (کسری) در پسانداز و سرمایه گذاری سایر مؤسسات در خدمت خانوار و دولت بوده است. به نحوی که بخش قابل توجه این کسری از محل مازاد ایجاد شده توسط خانوارها تأمین شده است. در بخش دوم این پژوهش به دنبال طراحی مدلی بودیم که بتواند ضمن تبیین پویایی های حساب جاری در ایران منطبق بر یافته قبل، پیشانه های مؤثر در این پویایی ها را تعیین کند. به منظور پوشش خصوصیات خاص اقتصاد ایران ویژگی هایی همچون «عدم امکان بهره گیری از سرمایه گذاری در اوراق بهادر خارجی توسط خانوارها»، «نگهداری ارزهای خارجی بدون بهره به جای اوراق قرضه خارجی با بهره»، «وابستگی کارگزاران اقتصادی به محصولات نفتی وارداتی به عنوان کالاهای واسطه ای»، «انتخاب رشد حجم پول به عنوان ابزار سیاست پولی به جای هدفگذاری تورم» و نهایتاً «جایگذاری قاعده تعديل مخارج دولت به جای قاعده تراز ساختاری بودجه» در طراحی مدل مدنظر قرار گرفت.

شکل ۲. توابع واکنش آنی

پس از تخمین پارامترهای مدل به روش بیزین، میزان اثرگذاری و مشارکت هر یک از تکانه‌ها در روند تاریخی متغیرهای مدل در دوره مورد مطالعه تعیین شد. از میان دو دسته تکانه داخلی و خارجی، تکانه‌های خارجی در مجموع اثرات بیشتری بر حساب جاری داشتند. در افق زمانی پنج ساله شوک‌های خارجی در کمترین مقدار خود نیز از بیشترین

ميزان اثرگذاري شوک هاي داخلی در افق مشابه بالاتر است. از آنجاکه سياست مالي در مدل طراحی شده می تواند نقش دولت را در پويابي هاي حساب جاري تبيين کند.

ضرایب خودهمبستگی نزدیک به واحد برای شوک قیمت نفت، تورم جهانی و شوک ناشی از سياست مالي، بیانگر این نکته بود که این تکانه ها، اثرات خود را تا چندین دوره بر متغیرهای کلان اقتصادي تداوم خواهند بخشید و در مقابل شوک هایی مثل شوک بهره وری و سياست پولی بیشترین اثر خود را در دوره آغازین می گذارند و اثرات موقتی بر حساب جاري خواهند داشت.

پیوست: چارچوب ریاضی مدل الف) قید بودجه خانوار ریکاردویی

$$\begin{aligned} P_{C,t} C_t(j) + \varepsilon_i F C_t(j) + B_t(j) + \mathcal{M}_t(j) = \\ W_t(j) l_t(j) + \Pi_t(j) - \mathcal{T}_{p,t} + \varepsilon_i F C_{t-1}(j) + (1+i_{t-1}) B_{t-1}(j) + \mathcal{M}_{t-1}(j) \quad \text{for } j \in [\lambda, 1] \end{aligned} \quad (1)$$

که در آن $C_t(j)$ ، $P_{C,t}$ ، $M_t(j)$ ، $B_t(j)$ ، ε_i و $\Pi_t(j)$ به ترتیب مصرف کل، میزان کار، تراز اسمی نزد خانوار در شروع دوره t ، شاخص قیمت مصرف کننده، سود دریافتی از بنگاه‌ها، دستمزد اسمی تعیین شده توسط خانوار، مالیات خالص مقطوع پرداختی به دولت و نرخ ارز اسمی (به معنی معادل یک واحد ارز داخلی به ارز خارجی) می‌باشد.

ب) قید بودجه خانوار غیر ریکاردویی

$$C_t(j) = \frac{W_t}{P_{C,t}} l_t(j) - \frac{\mathcal{T}_{p,t}}{P_{C,t}} \quad \text{for } j \in [0, \lambda] \quad (2)$$

ج) ارزش حال مطلوبیت انتظاری خانوار

$$U_t(j) = E_t \left\{ \sum_{i=0}^{\infty} \beta^i \left[\log \left(C_{t+i}(j) - \tilde{h} C_{t+i-1} \right) - \xi_{L,i} \frac{l_{t+i}(j)^{1+\sigma_L}}{1+\sigma_L} + \frac{\xi_M}{\mu} \left(\frac{\mathcal{M}_{t+i}(j)}{P_{C,t+i}} \right)^\mu \right] \right\} \quad (3)$$

صرف کل سرانه است. C_t

د) تقاضا برای مصرف کالاهای تجمیعی داخلی و خارجی و شاخص قیمت سبد مصرفی

$$C_{H,t}(j) = \gamma_C \left(\frac{P_{H,t}}{P_{C,t}} \right)^{-\eta_C} C_t(j) \quad (4)$$

$$C_{F,t}(j) = (1 - \gamma_C) \left(\frac{P_{F,t}}{P_{C,t}} \right)^{-\eta_C} C_t(j) \quad (5)$$

$$P_{C,t} = \left[\gamma_C P_{H,t}^{1-\eta_C} + (1 - \gamma_C) P_{F,t}^{1-\eta_C} \right]^{\frac{1}{1-\eta_C}} \quad (6)$$

ه) سود بنگاه تجمیع‌گر نیروی کار

$$\max_{l_t(j)} w_t l_t - \int_0^1 w_t(j) l_t(j) dj \quad (7)$$

و) تكنولوژي تولید، تقاضا و شاخص قيمت کالاهای سرمایه‌ای

$$I_t = \left[\gamma_I^{1/\eta_I} \left(I_{H,t} \right)^{\frac{\eta_I-1}{\eta_I}} + (1-\gamma_I)^{1/\eta_I} \left(I_{F,t} \right)^{\frac{\eta_I-1}{\eta_I}} \right]^{\frac{1}{\eta_I-1}} \quad (8)$$

که η_I کشش جانشينی کالاهای داخلی و خارجی و γ_I سهم کالاهای داخلی در سرمایه‌گذاری است. می‌توان تقاضا برای کالاهای داخلی و خارجی را برای اين بنگاه به صورت زير به دست آورد که $P_{I,t}$ شاخص قيمت سرمایه‌گذاری است که به صورت زير تعریف می‌شود و I_t کل سرمایه‌گذاری را نشان می‌دهد:

$$I_{H,t} = \gamma_I \left(\frac{P_{H,t}}{P_{I,t}} \right)^{-\eta_I} I_t \quad (9)$$

$$I_{F,t} = (1-\gamma_I) \left(\frac{P_{F,t}}{P_{I,t}} \right)^{-\eta_I} I_t \quad (10)$$

$$P_{I,t} = \left[\gamma_I \left(P_{H,t} \right)^{1-\eta_I} + (1-\gamma_I) \left(P_{F,t} \right)^{1-\eta_I} \right]^{\frac{1}{1-\eta_I}} \quad (11)$$

ز) تعديل سرمایه‌گذاری

$$\max_{K_{t+1}, I_{t+1}} E_t \left\{ \sum_{i=0}^{\infty} \Lambda_{t,t+i} \frac{Z_{t+i} K_{t+i} - P_{I,t+i}, I_{t+i}}{P_{C,t+i}} \right\} \quad (12)$$

$$subject to \quad K_{t+1} = (1-\delta) K_t + S \left(\frac{I_t}{I_{t-1}} \right) I_t$$

که در آن δ و $P_{I,t}$ به ترتیب نرخ استهلاک، شاخص قيمت سرمایه‌گذاری (میانگین وزنی قيمت کالاهای داخلی و خارجی) و عامل تنزييل بنگاه است. از اين مسئله بهينه‌يابي دو معادله که به طور هم‌زمان تحولات قيمت سایه سرمایه (Q_t) و هزينه‌های حقيقی سرمایه‌گذاری را تعين می‌کنند به صورت ذيل استخراج می‌شود:

$$\frac{P_{I,t}}{P_{C,t}} = q_t \left[S \left(\frac{I_t}{I_{t-1}} \right) + S' \left(\frac{I_t}{I_{t-1}} \right) \frac{I_t}{I_{t-1}} \right] - E_t \left\{ \Lambda_{t,t+1} q_{t+1} \left[S' \left(\frac{I_{t+1}}{I_t} \right) \left(\frac{I_{t+1}}{I_t} \right)^2 \right] \right\} \quad (13)$$

$$q_t = E_t \left\{ \Lambda_{t,t+1} \left(\frac{Z_{t+1}}{P_{C,t+1}} + q_{t+1} (1 - \delta) \right) \right\} \quad (14)$$

که در عبارات اخیر \mathcal{Q} نهایی توبین که بیانگر ارزش سرمایه نصب شده بر حسب هزینه جایگزینی آن است، به صورت $(q_t = \frac{\mathcal{Q}_t}{P_{C,t}})$ تعریف شده است.

ح) تقاضای کالاهای واسطه‌ای در فرایند تولید

$$Y_{H,t}(z_H) = \left(\frac{P_{H,t}(z_H)}{P_{H,t}} \right)^{-\epsilon_H^d} Y_{H,t} \quad (15)$$

$$Y_{H,t}^*(z_H) = \left(\frac{P_{H,t}^*(z_H)}{P_{H,t}^*} \right)^{-\epsilon_H^f} Y_{H,t}^* \quad (16)$$

ط) توابع لایه‌ای تولید کالاهای واسطه‌ای

$$\mathbf{V}_{H,t}(z_H) = [l_t(z_H)]^{\eta_H} [K_t(z_H)]^{1-\eta_H} \quad (17)$$

$$Y_{H,t}(z_H) = A_{H,t} \left[(\alpha_H)^{1/\omega_H} \mathbf{V}_{H,t}(z_H)^{\frac{\omega_H-1}{\omega_H}} + (1-\alpha_H)^{1/\omega_H} O_{H,t}(z_H)^{\frac{\omega_H-1}{\omega_H}} \right]^{\frac{\omega_H}{\omega_H-1}} \quad (18)$$

$K_t(z_H)$ و $l_t(z_H)$ به ترتیب میزان تولید کل کالای واسطه‌ای متمایز، تجمیع کار و سرمایه (ارزش افزوده)، نیروی کار مورد استفاده و سرمایه فیزیکی اجاره شده است. α_H ، η_H نیز به ترتیب سهم نیروی کار در تابع تولید

ارزش افزوده، وزن نفت و ارزش افزوده در تابع تولید کالای واسطه‌ای z_H^Z و کشش جانشینی

نفت و ارزش افزوده در تولید کالای واسطه‌ای z_H^A است. نیز شوک بهره‌وری

است که برای همه بنگاه‌ها مشترک می‌باشد و از فرایند خودرگرسیون مرتبه اول تعیت می‌کند.

۵) قیمتگذاری کالاو

وقتی بنگاهی سیگنالی برای تغییر قیمت در بازار داخلی دریافت می‌کند مسئله زیر را با توجه به قید تابع تقاضا برای محصولش و قاعده تعديل قیمت‌ها برای بنگاه‌هایی که به بهینه‌یابی قیمت‌هایشان قادر نیستند، حل می‌کند:

$$\max_{P_{H,t}(z_H)} E_t \left\{ \sum_{i=0}^{\infty} \Lambda_{t,t+i} \phi_{H_D}^i \frac{\Gamma_{H_D,t}^i P_{H,t}(z_H) - MC_{H,t+i}}{P_{C,t+i}} Y_{H,t+i}(z_H) \right\} \quad (19)$$

همچنین وقتی بنگاهی سیگنالی برای تغییر قیمت در بازار خارجی دریافت می‌کند مسئله زیر را با توجه به قید تابع تقاضا برای محصولش و قاعده تعديل برای بنگاه‌هایی که قادر به بهینه‌یابی قیمت‌هایشان نیستند، حل می‌کند:

$$\max_{P_{H,t}^*(z_H)} E_t \left\{ \sum_{i=0}^{\infty} \Lambda_{t,t+i} \phi_{H_F}^i \frac{\varepsilon_{t+i} \Gamma_{H_F,t}^i P_{H,t}^*(z_H) - MC_{H,t+i}}{P_{C,t+i}} Y_{H,t+i}^*(z_H) \right\} \quad (20)$$

که $MC_{H,t}^Y$ و $MC_{H,t}^V$ به ترتیب هزینه نهایی تولید ارزش افزوده و کالای واسطه‌ای است که برابرند با:

$$MC_{H,t}^V = \frac{1}{\eta_H} \frac{W_t l_t(z_H)}{\mathbf{V}_{H,t}(z_H)} \quad (21)$$

$$MC_{H,t}^Y = \frac{W_t l_t(z_H) + Z_t K_t(z_H) + P_{O,t} O_{H,t}(z_H)}{Y_{H,t}(z_H)} \quad (22)$$

$$\Gamma_{H_F,t}^0 = 1 \quad (23)$$

ک) قید بودجه دولت

$$P_{G,t} G_t + (1+i_{t-1}) B_{t-1} = T_t + (DC_t - DC_{t-1}) + B_t \quad (24)$$

T_t به ترتیب مخارج دولت، کل اوراق مشارکت داخلی و مجموع

درآمدهای مالیاتی و نفتی ($T_t = \tau_{p,t} + T_{O,t}$) می‌باشد از آنجاکه درآمدهای حاصل از فروش نفت در T_t آورده شده است و تمامی ارزهای ناشی از فروش نفت با افزایش خالص دارایی‌های خارجی توسط بانک مرکزی به ریال تبدیل و وارد بودجه دولت می‌شود، به جای $\frac{DC_t - DC_{t-1}}{P_{C,t}}$ در قید بودجه دولت $\frac{M_t - M_{t-1}}{P_{C,t}}$ قرار می‌دهیم تا از بازشماری درآمدهای نفتی در بودجه جلوگیری کنیم. اما باید توجه داشت که:

$$\begin{aligned} M_t &= DC_t + FR_t \\ FR_t &= FR_{t-1} + (1 - \chi^f) P_{O,t} Y_{O,t} + P_{X,t} X_t - P_{M,t} M_t \end{aligned} \quad (25)$$

که FR_t و DC_t به ترتیب اعتبارات داخلی و ذخایر خارجی بانک مرکزی هستند.

(ل) سیاست پولی

$$\begin{aligned} m_t &= \frac{M_t}{P_t} \rightarrow M_t = m_t P_t \\ \dot{m}_t &= \frac{\dot{M}_t}{\dot{M}_{t-1}} = \frac{m_t P_t}{m_{t-1} P_{t-1}} = \frac{m_t}{m_{t-1}} \pi_t \\ \hat{m}_t &= \hat{m}_t - \hat{m}_{t-1} + \hat{\pi}_t \end{aligned} \quad (26)$$

(م) شروط تسویه بازار

شرط تسویه بازارها و نیز تعادل کل را می‌توان به صورت زیر نوشت:

۱. برابری عرضه و تقاضای تولیدکنندگان کالاهای واسطه‌ای:

$$Y_{H,t}(z_H) = Y_{H,t}(z_H) + Y_{H,t}^*(z_H) = \left(\frac{P_{H,t}(z_H)}{P_{H,t}} \right)^{-\epsilon_H} Y_{H,t} + \left(\frac{P_{H,t}^*(z_H)}{P_{H,t}} \right)^{-\epsilon_H} Y_{H,t}^* \quad (27)$$

۲. شرط تسویه بازار کالاهای تولید داخل:

$$Y_{H,t} = C_{H,t} + I_{H,t} + G_{H,t} \quad (28)$$

۳. شرط تسویه بازار کار:

$$\left[\int_0^1 l_t(j)^{\frac{\epsilon_L-1}{\epsilon_L}} dj \right]^{\frac{\epsilon_L}{\epsilon_L-1}} = l_t \quad (29)$$

۴. توليد ناخالص داخلی:

$$P_{Y,t} Y_t = P_{C,t} C_t + P_{G,t} G_t + P_{I,t} I_t + P_{X,t} X_t - P_{M,t} M_t \quad (30)$$

۵. خالص صادرات:

$$N X_t = P_{X,t} X_t - P_{M,t} M_t \quad (31)$$

۶. صادرات:

$$P_{X,t} X_t = \varepsilon_t \left(P_{H,t}^* Y_{H,t}^* + P_{o,t}^* Y_{o,t}^* \right) \quad (32)$$

۷. واردات:

$$P_{M,t} M_t = \varepsilon_t P_{F,t}^* Y_{F,t} \quad (33)$$

۸. شرط تسویه بازار کالاهای وارداتی:

$$Y_{F,t} = C_{F,t} + I_{F,t} + G_{F,t} \quad (34)$$

۹. شوک های تصریح شده در مدل به صورت زیر تعریف شده اند:

$$\begin{aligned} \lambda &= \lambda_{t-1}^{\rho_\lambda} \exp \varepsilon_{\lambda,t} & \varepsilon_{\lambda,t} &\sim N(0, \sigma_\lambda^2) \\ \lambda_t &= \xi_{a_H}, \xi_{p_O^*}, \xi_{y^*}, \xi_{\pi^*}, \xi_{\dot{m}}, \xi_G \end{aligned} \quad (35)$$

منابع و مأخذ

۱. ابونوری، اسماعیل، اصغر شاهمرادی، محمدهادی رجایی و حیدر تقی نژاد (۱۳۹۲). «اثرات اقتصاد کلان تکانه قیمت انرژی: در قالب یک الگوی DSGE»، مطالعات اقتصاد انرژی.
۲. اسفندیاری، مرضیه، نظر دهمده و حسین کاوند (۱۳۹۳). «بازار کار دوگانه در چارچوب یک مدل تعادل عمومی پویای تصادفی برای اقتصاد ایران»، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، پژوهش‌های رشد و توسعه پایدار.
۳. اکبری‌فرد، حسین و محمدسجاد کوشش (۱۳۸۸). «اثر تکانه‌های درآمدی بر تراز تجاری در اقتصاد ایران»، اقتصاد مقداری (بررسی‌های اقتصادی سابق)، (۳).
۴. انواری، ابراهیم، منصور زرانزاد و سیدعنایت‌الله فخرایی (۱۳۹۰). «تعیین قاعده بهینه پولی در یک مدل تعادل پویای تصادفی عمومی با استفاده از نظریه کنترل»، فصلنامه اقتصاد مقداری (بررسی‌های اقتصادی سابق).
۵. برومند، شهرزاد و کهرام آزادمهر (۱۳۸۴). «اثر کسری بودجه و نرخ ارز بر کسری حساب جاری تراز پرداخت‌های خارجی ایران»، پژوهشنامه اقتصادی.
۶. بوستانی، رضا (۱۳۹۱). «سیاستگذاری پولی بهینه در اقتصاد ایران»، بیست و دومین همایش سالانه سیاست‌های پولی و ارزی.
۷. بهرامی، جاوید و نیره سادات قریشی (۱۳۹۰). «تحلیل سیاست پولی در اقتصاد ایران با استفاده از یک مدل تعادل عمومی پویای تصادفی»، مدل‌سازی اقتصادی.
۸. بهرامی، جاوید و پروانه اصلاحی (۱۳۹۰). «بررسی آثار شوک‌های نفتی بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در مسکن در یک الگوی تعادل عمومی تصادفی پویا مبتنی بر ادوار تجاری حقیقی»، تحقیقات مدل‌سازی اقتصادی.
۹. تقی، مهدی و اسماعیل صفرزاده (۱۳۸۸). «نرخ بهینه رشد نقدینگی در اقتصاد ایران در چارچوب الگوهای تعادل عمومی پویای تصادفی کیتیزی جدید (DSGE)»، مدل‌سازی اقتصادی.
۱۰. توکلیان، حسین (۱۳۹۱). «بررسی منحنی فیلیپس کیتیزی جدید در قالب یک مدل تعادل عمومی پویای تصادفی برای ایران»، تحقیقات اقتصادی.
۱۱. دلیری، حسین (۱۳۹۲). «نقش سرکوب مالی در کیفیت اثرات سیاست پولی براساس مدل DSGE»، نخستین کنفرانس ملی توسعه مدیریت پولی و بانکی.
۱۲. رهبری علاف، مسعود (۱۳۷۷). «اثر نفت بر تراز تجاری ایران»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد،

دانشگاه تهران.

۱۳. زوارثیان، منصوره (۱۳۸۲). «بررسی رابطه بین کسری بودجه و کسری حساب جاری در اقتصاد ایران طی دوره ۷۹-۱۳۴۲»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.
۱۴. شفاقی شهری، وحید (۱۳۸۴). «بررسی متغیرهای کلان اقتصادی مؤثر بر کسری حساب جاری ایران»، مجله جستارهای اقتصادی، ش ۳(۲).
۱۵. عصاری آرانی، عباس، احمد صمیمی جعفری و میثم رسولی میر (۱۳۸۹). «بررسی تأثیر تکانه‌های قیمت نفت بر حساب جاری کشورهای عضو اوپک»، فصلنامه اقتصاد مقداری (بررسی‌های اقتصادی سابق)، دوره ۷، ش ۳.
۱۶. فخرحسینی، سیدفخرالدین (۱۳۹۰). «الگوی تعادل عمومی پویای تصادفی برای ادوار تجاری پولی اقتصاد ایران»، تحقیقات مدل‌سازی اقتصادی.
۱۷. فخرحسینی، سیدفخرالدین، اصغر شاهمرادی و محمدعلی احسانی (۱۳۹۱). «چسبندگی قیمت و دستمزد و سیاست پولی در اقتصاد ایران»، پژوهش‌های اقتصادی.
۱۸. کمیجانی، اکبر و حسین توکلیان (۱۳۹۱). «سیاستگذاری پولی تحت سلطه مالی و تورم هدف ضمنی در قالب یک مدل تعادل عمومی پویای تصادفی برای اقتصاد ایران»، تحقیقات مدل‌سازی اقتصادی، سال دوم، ش ۸
۱۹. گودرزی فراهانی، یزدان، شیوا مشتری‌دوست و بهزاد ورمزیاری (۱۳۹۱). «بررسی هزینه رفاهی تورم با رویکرد مدل‌های تعادل عمومی»، بیست و دومین همایش سالانه سیاست‌های پولی و ارزی.
۲۰. متولی، محمود، ایلنаз ابراهیمی، اصغر شاهمرادی و اکبر کمیجانی (۱۳۸۹). «طراحی یک مدل تعادل عمومی پویای تصادفی نیوکیتزری برای اقتصاد ایران به عنوان یک کشور صادرکننده نفت»، پژوهش‌های اقتصادی.
۲۱. مشیری، سعید، شعله باقری پرمهر و سیدهادی موسوی‌نیک (۱۳۹۰). «بررسی درجه سلط سیاست مالی در اقتصاد ایران در قالب مدل تعادل عمومی پویای تصادفی»، پژوهش‌هایی رشد و توسعه اقتصادی.
22. Aristovnik, A. (2007). "Short and Medium Term Determinants of Current Account Balances in Middle East and North Africa Countries", The William Davidson institute at the University of Michigan, Working Paper, No. 862.
23. Baxter, M. (1995). "International Trade and Business Cycles", in Gene Grossman and Kenneth Rogoff (eds.), *Handbook of International Economics*, Vol. 3, North-Holland.

24. Craigweel, R. and S. Samaroo (1999). "Dynamic Modeling of the Current Account: Evidence from the Caribbean", *International Economic Journal*, 11.
25. Ferrero, A., M. Gertler and E. L. Svensson (2008). "Current Account Dynamics and Monetary Policy", *Nber Working Paper Series*.
26. Giorgio, G. D. and S. Nisticò (2007). "Fiscal Deficits, Current Account Dynamics and Monetary Policy", *Luiss Lab of European Economics LLEE Working Document*, No. 55.
27. Medina, J. P., A. Munro and C. Soto (2008). "What Drives The Current Account in Commodity Exporting Countries? The Cases of Chile and New Zealand", *Bank of International Settlements*, Working Papers No. 247.
28. Munro, A., and R. Sethi (2007). Understanding the New Zealand Current Account: A Structural Approach, *Discussion Paper DP2007/10. Wellington: Reserve Bank of New Zealand*.